

Glasilo OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol

januar 2011

ŠOLSKI žarek

Spoštovani bralci in ustvarjalci šolskega glasila!

Ponovno je pred vami nova številka šolskega glasila. Veliko truda ste vložili vanj, zato lahko rečem, da je nekaj posebnega. Ob pazljivem prebiranju »beremo življenje«, kot ga doživljate vi, mladi.

Ujeta so vsa razmišljanja, spomini, tisoč majhnih sreč, nič manj razočaranj, veliko vaših želja, kar nekaj modrih spoznanj.

Morda je tudi zdaj priložnost, da se naučimo

kaj novega. Pokukajmo torej v bogato zakladnico izvirnih idej, svojevrstnih izkušenj, mladostne iskivosti in mlade modrosti – v duše učencev.

Trdno verjamem v pravljice le zato, ker dobro vselej zmaga.

Obilo užitkov ob branju!

Mentorica: Aleksandra Lorbek

Kazalo

Uredniški odbor	2
Intervjuji	3
Razredi se predstavijo	7
SNG	16
Pikin festival	18
Teden otroka	19
Tehniški dan	21
Športni dogodki	22
Šola v naravi	24
Literarni prispevki	26
Prazniki pri nas in po svetu	36
Dogodki po svetu	42
Zgodovina baleta	44
Kuharski recepti	46
Topli napitki	48
Horoskop	49
Križanka	51
Likovni izdelki	52
Bodi genij, šale	55
Nagradna igra	56

[Uredniški odbor]

Moje ime je **Mojca Črnčec** in hodim v 8. razred. Moja najljubša barva je zelena. Najraje imam matematiko in kemijo. Rada imam živali, med prostim časom pa se družim s prijatelji. Veliko se smejim in zabavam.

Sem **Doroteja Križan**, stara sem 13 let in hodim v 8. razred. Sem urednica šolskega glasila. V prostem času gledam televizijo, igram računalnik, berem ali grem na sprehod. Moja najljubša jed so špageti, moja najljubša pijača pa sprite. Najraje imam LVZ.

Sem **Eva Ornik**, hodim v 8. razred. Obiskujem pa tudi glasbeno šolo v Lenartu, in sicer 6. razred klavirja. Moj najljubši letni čas je poletje. Moja najljubša barva pa je vijolična. V prostem času rada berem knjige, poslušam glasbo in se družim s prijatelji.

Sem **Katja Emeršič**. Hodim v 8. razred. Rada imam naravo in vse, kar je z njo povezano. Moja najljubša barva je vijolična. Poleti rada hodim na morje, pozimi pa se rada smučam. V prostem času veliko kolesarim in se igram s psom. Rada odkrivam nove stvari. Najraje berem zanimive zgodovinske knjige. Če se česa lotim, ne odneham hitro.

Sem **Urška Nudl** in hodim v 8. razred. Moja najljubša barva je vijolična. Zelo rada imam živali, predvsem konje. Doma pa nimam nobenega hišnega ljubljence. Zelo rada se družim s prijatelji, ki prinašajo dobro voljo. Moja najboljša prijateljica je Mojca Črnčec. V prostem času berem knjige, plešem balet in gledam televizijo. V šoli imam rada veliko predmetov, kot so: slovenščina, angleščina, geografija, zgodovina. Najraje imam angleščino.

Sem **Mojca Toš**, hodim v 8. razred. Med prostim časom se družim s prijatelji. Moja najljubša barva je svetlo modra. Rada imam živali, najrajši pa konje.

Intervju z gospodom ravnateljem

Gospod ravnatelj je na naši šoli pomembna oseba. Poskrbi, da je učencem na šoli lepo. Skoraj vsak dan ga srečamo na hodniku. Srečajo pa ga tudi tisti, ki niso bili pridni, v njegovi pisarni. Da bi izvedeli kaj več o njem, preberite ta intervju.

Kdaj ste postali učitelj in zakaj ste se odločili za ta poklic?

Učitelj sem postal leta 1979. Za poklic učitelja sem se odločil zato, ker mi je bil ta poklic všeč. Vzorniki so mi bili moji učitelji.

Opišite nam dolžnosti, ki jih imate kot ravnatelj?

Moje dolžnosti so: zaposliti učitelje, poskrbeti, da je šola urejena, da je dovolj denarja za vse dejavnosti, da učitelji dobro opravljajo svoje delo, da so učenci zadovoljni v šoli in da se čim več naučijo. Prav tako pa, da so zadovoljni tudi starši.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost šole?

Želim, da bi bili učenci v šoli zadovoljni in učno zelo uspešni. Želim si pa tudi novo športno dvorano.

Če bi lahko spet izbirali, kateri poklic bi izbrali?

Če bi se danes odločil, bi izbral poklic učitelja

geografije in zgodovine.

Zagotovo se spomnite vašega šolanja. Prosimo, če nam nekaj poveste o vašem šolanju.

V šolo sem hodil rad, tudi obveznosti v šoli mi niso bile težke, saj sem bil doma na večji kmetiji, kjer sem moral težko delati. Zato sem si hotel pridobiti lepši poklic, poklic učitelja. Pravzaprav so mi bili vseč vsi predmeti, najbolj pa seveda zemljepis, zgodovina in likovna vzgoja.

Imate še kakšne želje, cilje, ki jih želite v vašem življenju izpolniti?

Seveda imam tudi osebne želje. Želim si veliko potovati, napisati zgodovino mojih prednikov, napisati ljudske zgodbe o mojem kraju in ljudske smešnice iz svojega kraja.

Kaj je za vas sreča?

Srečen sem takrat, ko lahko prispevam k temu, da so moji sodelavci in družina zadovoljni. Srečen sem tudi takrat, ko se učenci veselih obrazov pozdravijo in še posebej, ko slišim, da so zadovoljni s svojim šolanjem.

Kaj počnete v prostem času?

V prostem času kolesarim, berem knjige in gojim vrt.

Kakšen nasvet bi dali vsem učencem na šoli?

Vsem učencem svetujem zaupanje v šolo, saj jim bo to obogatilo življenje.

Katja Emeršič, 8. razred

Intervju z učiteljem Aleksandrom Veronikom

Gospod učitelj Aleksander Veronik je naš novi učitelj za angleščino. Nadomešča učiteljico Aleksandro Žnuderl. Je zelo v redu učitelj, saj se z nami zelo rad pogovarja. Radi smo v njegovi družbi in pri pouku angleščine. Upamo, da se bo na naši šoli eno leto odlično počutil.

Kdaj ste končali študij in kje ste študirali?

Študij sem končal leta 2005, študiral pa sem v Mariboru na Pedagoški fakulteti.

Ali ste med študijem bili tudi kje v tujini?

Zaradi študija ne. Bil pa sem deset dni v Londonu.

Kdaj ste se odločili, da postanete učitelj angleščine?

No, to je kar malo dolga zgodba. Najprej sem želel biti arheolog, vendar to ni bilo mogoče. Nato sem odšel študirat zgodovino, moral pa sem še nekaj vzeti zraven, ker je to bil dvopredmetni študij. Ker so mi jeziki ležali, sem se odločil tudi za študij angleščine.

Kakšno se vam zdi delo učitelja?

Naporno. (smeh)

Če bi lahko zavrtili čas nazaj, bi bili učitelj ali bi se odločili za kaj drugega?

Odvisno od dneva v šoli. Včasih si kar želim, da bi počel še kaj druga, vendar ni tako slabo.

Ali imate veliko prostega časa?

Bolj malo.

Kaj pa počnete v prostem času, ki ga pač imate?

Ukvarjam se s kaktusi, zbiram še evrske kovanice pa znamke. Sicer znamke zadnje čase ne »dobijo veliko časa od mene«. Ukvarjam pa se še

s svojo hčerjo.

Kaj menite o današnji modi, oblačilih, ki jih nosimo mladi?

Ha ... moda se vrača. Stvari, ki so danes modne, so bile že pred nekaj časa.

Kaj pa sami najraje oblečete?

Kavbojke, majico.

Ali radi gledate filme in katere?

Ja, čeprav zadnje čase bolj malo. Drugače pa so to komedije in kakšna dobra grozljivka.

Se vam zdi, da imate smisel za humor?

To morate pa povedati vi pa vsi ostali. Težko rečem za sebe.

Ali vam je ostala v spominu kakšna zgodba ali dogodivščina iz otroštva? In če vam je, nam jo, prosim, zaupajte.

Precej sem razmišljal, kaj vam naj povem. Jih je veliko. Ena taka je bolj grozljiva. (smeh) Bil sem v osmem razredu in nekega večera smo se odpravljali domov iz kina, kjer smo gledali en film. Ne spomnim se več, kateri je bil. Bilo je kar pozno zvečer. Okoli polnoči smo prišli do pokopališča. Bili smo trije, jaz in dve sošolki. Bili smo skupaj doma. Dogovorili smo se, da gremo čez pokopališče. Ura je bila natanko dvanajst. Naredili smo deset, petnajst korakov. In kar naenkrat smo videli nekoga, ki je šel proti nam in je krilil z rokami. Bilo je temno pa nismo v redu videli. Ena sošolka se je takoj prestrašila in je zbežala. Midva pa sva ostala in sva si rekla, da je najbrž nekdo, ki je preveč spil. Pa sva šla še malo naprej. Slišali so se čudni zvoki. Tudi midva sva se prestrašila in hitro zbežala proti domu. Pa še danes ne vemo, kdo je bil.

Urška Nudl, 8. razred

Intervju z gospodom hišnikom

Jože Jager je hišnik na naši šoli že nekaj časa. Učenci ga vsakodnevno srečujemo na hodnikih in se nanj obračamo tudi, ko kaj zlomimo ali pokvarimo. Seveda pa želimo kaj več vedeti o gospodu hišniku, zato smo se odločili, da ga povprašamo nekaj o njegovem življenju in delu na šoli.

Prosim, če nam opišete svojo poklicno pot.

Najprej sem končal Srednjo kovinarsko in strojno šolo, in sicer peto stopnjo. Po poklicu sem strojni tehnik. Pojavila se je industrijska kriza in v svojem poklicu nisem dobil službe. Tako sem začel delati v trgovini in sem postal trgovec. Tam sem delal 15 let, nakar se je pojavila možnost, da sem dobil zaposlitev na tej šoli.

Že kar nekaj časa ste na naši šoli. Kako ste se privadili na delo v šoli?

Na šoli sem sedaj dve leti in pol, navadil pa se sem kar hitro, saj mi je delo zelo znano in nisem imel nekih velikih težav.

Kakšen je vaš vsakdan na šoli?

Moj vsakdan na šoli je: odklepanje šole, pregled prostorov, če so v »normalnem stanju«, potem pa popravljam to, kar se pokvari oziroma polomi, čistim okolico šole in tako dalje.

Katera dela opravljate najbolj pogosto? Kaj se največkrat pokvari, polomi?

Najpogosteje opravljam popravila, na začetku je bilo to popravljanje šolskih miz. Najpogosteje pa se polomijo šolske omarice. Opravljam pa tudi druga dela na šoli.

Bi se morda odločili za opravljanje kakšnega drugega poklica, če bi imeli to možnost?

Seveda bi opravljal kakšno drugo delo, če bi imel to možnost.

Katero delo pa?

Najbolj me zanima strojniški del, tako da bi delal nekaj na tem področju.

Ali imate kot hišnik na naši šoli veliko dela?

Odvisno od dneva. Včasih je kar natrpan urnik, včasih pa je bolj zmerno.

Ali tudi doma »izkoristijo« vaš poklic?

Ja, to vsekakor izkoristijo tudi doma, saj so tudi tam določena opravila, ki jih lahko sam popravim.

Kaj počnete v prostem času?

Imam bolj malo prostega časa, če pa ga imam, se ukvarjam z otroki.

Vaš življenjski moto je ...

Delaj pošteno. Kar delaš, pa delaj vestno.

Ali bi radi učencem kaj sporočili?

Sporočil bi jim, naj se učijo. To znanje, ki ga pridobivajo, pa naj uporabijo v svojem življenju, predvsem v pozitivni smeri.

Eva Ornik, 8. razred

Intervju s Klemnom Breznikom

Klemen se zelo rad šali. Je priljubljen med sovrstniki, saj imajo ljudje radi takšne, ki so pozitivni in polni energije.

Kdo te je navdušil za ta šport?

Nogomet je v družini prisoten že od očetovih otroških let. Nato je začel trenirati nogomet tudi moj starejši brat. Ker sem si večkrat ogledal njegove tekme, me je to navdušilo in spodbudilo, da sem začel še sam igrati nogomet.

Kdaj si začel trenirati nogomet?

Nogomet sem začel trenirati pri šestih letih.

Zakaj si se odločil, da boš treniral nogomet?

Odločil sem se zato, ker me ta šport veseli.

Kolikokrat na teden imaš treninge in po koliko ur?

V zimskem času imam treninge dvakrat na teden v šolski telovadnici. V poletnem času pa trikrat na teden, in sicer po uro in pol.

Kje treniraš?

Nogomet treniram v NK Jurovski Dol.

Se še kdo v družini ukvarja s tem športom?

V moji družini se še z nogometom ukvarjata oče in brat.

Kdo je tvoj vzornik?

Moj vzornik je Josip Iličič.

Kaj želiš na tem področju doseči oziroma kakšne rezultate si že dosegel?

Doseči želim čim več zmag in zadetkov. Z nogometno ekipo pa smo dosegli veliko zelo dobrih rezultatov. Velikokrat smo zasedli prvo mesto.

Ali treniraš še kakšen šport?

Posebej ne treniram nobenega drugega športa. Ljubiteljsko pa se ukvarjam s košarko, kolesarjenjem in tekom. Pri teku sem dosegel tudi zelo uspešne rezultate. Tri leta zaporedoma sem dosegel prva tri mesta.

Si se že pri kakšnem športu poškodoval?

Da. Poškodoval sem se pri kolesarjenju in nogometu, kjer sem imel tudi resnejše poškodbe. Posredovati je moral tudi zdravnik, saj sem dobil tudi nekaj šivov.

Kaj počneš v prostem času?

V prostem času se rad družim s prijatelji.

Klemnu želimo veliko uspehov in dobrih dosežkov tako v športu kot tudi v šoli.

Urška Nudl in Mojca Toš, 8. razred

V uredniškem odboru smo se odločili, da bomo v prvi številki letošnjega glasila predstavili učence razredne stopnje. Tako smo se novinarke odpravile »na lov« za učenci posameznih razredov.

I. razred

NUŠA

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je modra. V prostem času rada igram igre na računalniku. Pri podaljšanem bivanju pa rada rišem.

LARA

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je rumena. V prostem času sem rada zunaj. Pri podaljšanem bivanju rada rišem.

NIKA

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je roza. V prostem času rada barvam. Pri podaljšanem bivanju rada prerisujem.

TJAŠA

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je rdeča. V prostem času rada gledam risanke. Pri podaljšanem bivanju rada rišem.

ROK

Star sem 6 let. Moja najljubša barva je modra. V prostem času rad igram igre na računalniku. Pri podaljšanem bivanju se rad igram.

NIK

Star sem 6 let. Moja najljubša barva je modra. V prostem času se rad igram. Pri podaljšanem bivanju rad rišem.

NINO

Star sem 6 let. Moja najljubša barva je modra. V prostem času se rad igram. Pri podaljšanem bi-

vanju rad rišem.

NINA

Stara sem 6. let. Moja najljubša barva je vijolična. V prostem času se rada igram. Pri bivanju rada barvam.

ZOJA

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je modra. V prostem času se rada igram. Pri podaljšanem bivanju rada rišem.

EVA

Stara sem 6. let. Moja najljubša barva je oranžna. V prostem času se rada igram. Pri podaljšanem bivanju rada rišem.

ŽIVA

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je vijolična. V prostem času rada rišem, prav tako tudi pri podaljšanem bivanju.

[Razredi se predstavijo]

1. razred

METKA

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je vijolična. V prostem času rada barvam. Pri podaljšanem bivanju se igram.

MARTINA

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je vijolična. V prostem času se rada igram. Pri podaljšanem bivanju rada rišem.

DOROTEJA

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je roza. V prostem času se rada igram. Pri podaljšanem bivanju rada rišem.

KARIN

Stara sem 6 let. Moja najljubša barva je rdeča. V prostem času se rada igram. Pri podaljšanem bivanju rada prerinjam.

TIMOTEJ

Star sem 6 let. Moja najljubša barva je svetlo modra. V prostem času rad sestavljam lego kocke. Pri podaljšanem bivanju rad rišem.

IZIDOR

Star sem 6 let. Moja najljubša barva je zelena. V prostem času rad rišem. Pri podaljšanem bivanju se rad igram.

RENE

Star sem 6 let. Moja najljubša barva je rdeča. V prostem času se rad vozim s kolesom. Pri podaljšanem bivanju se rad igram.

VOJKO

Star sem 6 let. Moja najljubša barva je oranžna. V prostem času se rad vozim s kolesom. Pri podaljšanem bivanju se rad igram.

TILEN

Star sem 6 let. Moja najljubša barva je modra. V prostem času se rad vozim s kolesom.

ALJAŽ

Star sem 6 let. Moja najljubša barva je oranžna. V prostem času se rad vozim s kolesom. Pri podaljšanem bivanju se rad igram in smejim.

Katja Emeršič, 8. razred

2. razred

Leon

Star sem sedem let. Vsi predmeti so mi všeč. Med odmori rad rišem. Med prostim časom sem na računalniku. Všeč mi je rdeča barva.

Denis

Star sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori se igram s kockami. Med prostim časom sem rad zunaj. Všeč mi je rdeča barva.

Luka

Star sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori se učim. Med prostim časom se rad kopam. Všeč mi je rdeča barva.

Maj

Star sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori rad rišem. Med prostim časom se rad igram z avtomobili. Všeč so mi rdeča, črna in bela barva.

Rebeka Najdenik

Stara sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori se igram s sošolkami. Med prostim časom se igram s sestrama Karin in Nušo. Všeč mi je roza barva.

Tinkara

Stara sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori se igram. Med prostim časom sem na računalniku. Všeč mi je roza barva.

Rebeka Muhič

Stara sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori rišem. Med prostim časom se igram. Všeč mi je vijolična barva.

Florjan

Star sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori se rad igram s sošolci. Med prostim časom sem na računalniku. Všeč mi je bela barva.

Nika Gamser

Stara sem šest let. Ne maram spoznavanje okolja. Med odmori in prostim časom rada rišem. Všeč mi je modra barva.

Blažka

Stara sem sedem let. Ne maram spoznavanje okolja. Med odmori in prostim časom rada rišem in se igram s sestrama.

Simon

Star sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori rad rišem. Med prostim časom se rad igram s prijatelji. Všeč mi je rdeča barva.

Nika Ornik

Stara sem sedem let. Ne maram spoznavanje okolja. Med odmori in prostim časom rada rišem in se igram s sestro.

Dominik

Star sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori se igram s kockami. Med prostim časom se igram s prijatelji. Všeč sta mi modra in zelena barva.

2. razred

Rene Farazin

Star sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori se igram s kockami. Med prostim časom se vozim s kolesom. Všeč mi je modra barva.

Rene Jaušovec

Star sem sedem let. Všeč so mi vsi predmeti. Med odmori rad rišem. Med prostim časom sem na računalniku. Všeč mi je zelena barva.

Lucija Kauran, 8. razred

3. razred

Domen Korošec

Star sem 8 let. Rojstni dan imam 24. 5. 2002. V prostem času obiskujem glasbeno šolo, judo in gimnastiko. Moja najljubša predmeta sta likovna in športna vzgoja. Med odmorom se pogovarjam s prijatelji.

Gašper Waldhuter

Star sem 8 let. Rojstni dan imam 7. 8. 2002. V prostem času treniram nogomet, judo in obiskujem glasbeno šolo. Moj najljubši predmet je športna vzgoja. Med odmori se igram.

Karmen Breznik

Stara sem 8 let. Rojstni dan imam 8. 8. 2002. V prostem času obiskujem mažoretke. Moj najljubši predmet je likovna vzgoja. Med odmori se igrigrico ali je kaj trden most.

Gašper Mohorko

Star sem 8 let. Rojstni dan imam 28. 9. 2002. V prostem času hodim h gimnastiki. Moj najljubši šolski predmet je športna vzgoja. Med odmori igram karte.

Severina Bračko

Stara sem 8 let. Rojstni dan imam 8. 8. 2002. V prostem času se igram s sestrico. Moj najljubši

predmet je likovna vzgoja. Med odmori se pogovarjam in igram.

Lin Grah

Star sem 8 let. Rojstni dan imam 23. 9. 2002. V prostem času igram nogomet. Moj najljubši predmet je športna vzgoja. Med odmori igram karte.

Lucija Zemljčič

Stara sem 8 let. Rojstni dan imam 10. 10. 2002. V prostem času pomagam mami in očetu. Moja najljubša šolska predmeta sta likovna in športna vzgoja. Med odmori rada rišem.

Sanja Halič

Stara sem 8 let. Rojstni dan imam 22. 11. 2002. V prostem času obiskujem mažoretke. Moj najljubši šolski predmet je likovna vzgoja. Med odmori se igram.

Maruša Lorenčič

Stara sem 8 let. Rojstni dan imam 11. 10. 2002. V prostem času obiskujem glasbeno šolo in hodim k mažoretkam ter h gimnastiki, v šoli pa hodim k pevskeemu zboru in folklori. Moja najljubša predmeta sta likovna in športna vzgoja. Med odmorom se rada igram.

Tia Lucija Kirbiš

Stara sem 8 let. Rojstni dan imam 25. 10. 2002. V prostem času hodim k mažoretkam in h gimnastiki. Obiskujem tudi glasbeno šolo. V šoli pa hodim k folklori. Moj najljubši predmet je športna vzgoja. Med odmori se pogovarjam.

Nino Ornik

Star sem 8 let. Rojstni dan imam 18. 3. 2002. V prostem času se igram in hodim h karateju. Moj najljubši predmet v šoli je angleščina. Med odmori se rad pogovarjam s prijatelji.

3. razred

Marsel Muršec

Star sem 8 let. Rojstni dan imam 9. 9. 2002. V prostem času rišem. Moj najljubši predmet je športna vzgoja. Med odmori se pogovarjam.

Klemen Lorber

Star sem 8 let. Rojstni dan imam 13. 8. 2002. V prostem času igram nogomet. Moj najljubši šolski predmet je športna vzgoja. Med odmori se pogovarjam.

Gabrijela Kren

Stara sem 8 let. Rojstni dan imam 25. 5. 2002. V prostem času se igram in hodim h gimnastiki. Moj najljubši šolski predmet je športna vzgoja. Med odmori rišem.

Barbara Januš

Stara sem 8 let. Rojstni dan imam 21. 9. 2002. V prostem času obiskujem mažoretke. Moj najljubši predmet je športna vzgoja. Med odmori se pogovarjam s prijateljicami.

Adrijana Polše

Stara sem 8 let. Rojena sem 10. 1. 2002. V prostem času obiskujem glasbeno šolo. Moj najljubši predmet je glasbena vzgoja. Med odmori se igram igro ali je kaj trden most ali berem knjige.

Doroteja Križan, 8. razred

4. a razred

Gregor Sulcer

Star sem 9 let. Rodil sem se 17. 2. 2001. Imam dva brata. Imam rjave oči in kratke svetle lase. Moja najljubša barva je zelena. Najljubša predmeta pa sta mi družba in naravoslovje. Med prostim časom igram harmoniko in igrice. Najraje jem pico in pijem kokto.

Vesna Ornik

Stara sem 9 let. Rojstni dan imam 17. januarja. Imam tudi sestro Evo, moje oči so zeleno rjave barve in imam kratke rjave lase. Moj najljubši predmet je glasba, moja najljubša barva je črna. Najraje jem pico in pijem kokto. Doma imam tudi veliko živali. Med prostim časom igram flavto.

Tomaž Horvat

Star sem 9 let. Rojstni dan imam 31. januarja. Imam tri sestre. Imam rjave oči in kratke rjave lase. Sem velik fant. Moja najljubša barva je modra, najljubša predmeta pa sta mi matematika in športna vzgoja. Med prostim časom se vozim s kolesom. Doma imamo tudi kmetijo, zato imam veliko živali, kot so: kuža, konj, muce ... Najraje pa jem pico in pijem kokakolo.

Tina Brunčič

Stara sem 9 let. Rodila sem se 17. 10. 2001. Imam sestro. Imam kratke temne lase in rjave oči.

4. a razred

Rada imam angleščino, vseč mi je roza barva, od jedi imam najraje pico, pijem pa najraje kokto. Imam tudi zajčka. Med prostim časom se učim.

Filip Senekovič

Star sem 9 let. Imam zelene oči in dolge svetle lase. Imam tudi brata Roka. Rodil sem se 4. 1. 2001. Moja najljubša barva je črna, najljubša predmeta pa sta mi naravoslovje in tehnika. Med prostim časom zelo rad počivam. Doma imam muco Tigra. Najraje jem pico in pijem oazo.

Daša Druevič

Stara sem 9 let. Rojstni dan imam 4. junija. Imam dolge rjave lase in rjave oči. Moj najljubši predmet je športna vzgoja, najljubša barva vijolična, najraje jem pico in pijem sok ali čaj. Med prostim časom rišem. Doma imam zlato ribico.

Luka Gomolj

Star sem 9 let. Imam brata. Rojstni dan imam 26. novembra. Imam kratke rjave lase in rjave oči. Moja najljubša barva je rumena, rad imam likovno vzgojo, rad jem zelenjavo in pijem kokakolo. Imam dve muc. Med prostim časom zelo rad kolesarim.

Maja Kukovec

Stara sem 9 let. Imam tudi sestro Martino. Rodila sem se 12. 4. 2001. Imam sive oči in dolge rjave lase. Najraje imam matematiko. Moja najljubša barva je oranžna. Med prostim časom igram klavir. Imam tudi dve muc. in enega psa. Rada jem pico in pijem vodo.

Matej Belovič

Star sem 9 let. Imam brata in sestro. Rojstni dan imam 16. septembra. Imam modre oči in kratke rjave lase. Moj najljubši predmet je športna vzgoja. Med prostim časom igram nogomet. Najraje jem pico in pijem sprite.

Mineja Draškovič

Stara se 9 let. Imam tudi sestro. Rodila sem se 11. 2. 2001. Imam rjave oči in kratke rjave lase. Najraje imam športno vzgojo. Moja najljubša barva je rdeča. Med prostim časom gledam televizijo in se učim. Imam tudi psa in nekaj muc. Rada jem špagete in pijem ledeni čaj.

Mojca Toš, 8. razred

4. b razred

Žiga Sagadin

Star sem 9 let. V prostem času najraje igram nogomet. Najljubša knjiga mi je zbirka knjig Grozni Gašper, najraje pa poslušam glasbo, kjer lahko slišim zvoke kitare.

Adrijan Jager

Star sem 10 let. V prostem času se najraje vozim s kolesom. Najljubša knjiga mi je Lov na pošasti. Najraje pa poslušam glasbo Lojzeta Slaka.

Patricija Kotar

Stara sem 9 let. V prostem času se najraje igram. Najljubša knjiga mi je Enci benci na kamentci. Najraje poslušam glasbo skupine Klapavuh. i.

Andrej Šuman

Star sem 9 let. V prostem času se najraje vozim s kolesom. Moja najljubša knjiga je Veveriček posebne sorte. Najraje poslušam pesem Dekle je po vodo šlo.

Jasmin Vuzem

Star sem 9 let. V prostem času najraje kolesarim. Najljubša knjiga mi je Grozni Gašper in spodnjice. Najraje poslušam glasbo Lojzeta Slaka, in sicer pesem V dolini tihi.

Sanja Bračič

Stara sem 9 let, v prostem času najraje berem knjige. Najljubša knjiga mi je Mavrične vile. Najraje poslušam pesem Prvič vem, da res živim.

Luka Gert

Star sem 9 let. V prostem času se najraje igram s sestro. Najljubša knjiga mi je Grozni Gašper. Najraje poslušam rock glasbo.

David Lorber

Star sem 9 let. V prostem času najraje igram nogomet. Moja najljubša knjiga je Lov na pošasti, najraje poslušam glasbo skupine Klapavuhi.

Jani Knuplež

Star sem 9 let. V prostem času igram harmoniko. Najljubša knjiga mi je Grozni Gašper. Najraje poslušam glasbo Boštjana Konečnika.

Valentin Jager

Star sem 9 let. V prostem času najraje delam domačo nalogo. Najljubša knjiga mi je Grozni Gašper, najraje pa poslušam glasbo Na golic.

Maja Morandl

Stara sem 9 let. V prostem času najraje božam svojo muco. Najraje berem knjigo Sneguljčica. Zelo rada poslušam pesem Mi se imamo radi.

Alex Knuplež

Star sem 8 let. V prostem času najraje berem knjige. Najljubša knjiga mi je Rdeča kapica, najraje pa poslušam glasbo Anite Kralj.

Nika Škrget

Stara sem 9 let. V prostem času se najraje igram s svojim zajčkom. Najljubša knjiga mi je Kosovirja na leteči žlici. Najraje poslušam glasbo Klapavuhov.

Jasmina Hobot

Stara sem 9 let. V prostem času berem knjige. Najljubša knjiga mi je Grozni Gašper, nogometni navdušenec. Najraje poslušam Boštjana Konečnika.

Anja Krautič

Stara sem 9 let. V prostem času se najraje igram s svojo psičko. Najraje berem knjigo Grozni Gašper, najraje pa poslušam glasbo Hannah Montane.

Helena Šefer

Stara sem 9 let. V prostem času berem knjige. Moja najljubša knjiga je Grozni Gašper ima uši. Najraje poslušam glasbo Rebeke Dremelj, in sicer pesem Vrag.

Nuša Najdenik

Stara sem 9 let. V prostem času kolesarim. Najljubša knjiga mi je Kosovirja na leteči žlici.

4. b razred

Najraje poslušam glasbo s citrami.

Urška Nudl, 8. razred

5. razred

Larisa Knezar

Stara sem 9 let, kmalu pa bom 10. Rojstni dan imam 27. decembra. V prostem času rišem in se zunaj igram. Imam brata in sestre. Moj najljubši predmet je likovna vzgoja, ni pa mi preveč všeč matematika. Moja najljubša barva je modra.

Karin Najdenik

Stara sem 10 let. Rojstni dan imam meseca marca. V prostem času rada rišem ali pa se igram. Imam dve sestre. Moj najljubši predmet je likovna vzgoja, ne maram pa slovenščine. Moja naj barva je rdeča.

Sara Fras

Stara sem deset let. Rojstni dan imam v mesecu maju. V prostem času pletem vzorce iz volne. Imam 3 brate in 3 sestre. Moj najljubši predmet je matematika. Predmet, ki ga nimam preveč rada, pa je družba. Moja najljubša barva je vijolična.

Kristjan Reisman

Star sem 10 let, rojstni dan pa imam v mesecu januarju. V prostem času se vozim s kolesom. Imam sestro Heleno in brata Alena. Moj najljubši predmet je telovadba. Moja najljubša barva pa je modra.

Martina Pečar

Stara sem 10 let. Rojstni dan imam 11. junija. V prostem času igram računalniške igrice. Imam eno sestro. Moj najljubši predmet je nemščina, ne maram pa matematike. Moja najljubša barva je modra.

Jasmina Kamenšak

V mesecu februarju sem bila stara 10 let. V prostem času se igram ali pa grem ven. Imam enega brata. Najraje imam likovno vzgojo in matematiko. Ne maram pa naravoslovja. Moja najljubša barva je vijolična.

Sebastijan Krel

Star sem deset let. V prostem času se vozim s kolesom. Imam eno sestro. Najraje imam športno vzgojo. Nimam pa rad matematike. Moja naj barva je modra.

Laura Gragar

Stara sem 9 let, rojstni dan imam v mesecu novembru. V prostem času hodim k mažoretkam. Imam eno sestro. Najbolj mi je všeč športna vzgoja, najmanj pa angleščina. Moja naj barva je vijolična.

Simon Zemljč

Star sem 10 let, rojstni dan sem imel v mesecu oktobru. V prostem času se igram z žogo. Imam dve sestre. Moj najljubši predmet je telovadba, ne maram pa matematike. Moja najljubša barva pa je črna.

Srečko Polše

Star sem deset let. Rojstni dan imam 10. januarja. V prostem času se igram. Imam eno sestro. Moja najljubša predmeta sta matematika in športna vzgoja. Ni pa mi všeč slovenščina. Moja naj barva je modra.

Tadej Roškarič

Rojstni dan imam novembra. V prostem času igram računalniške igre, gledam televizijo ali grem ven. Imam enega brata. Moj najljubši predmet je glasba, ne maram pa športne in likovne vzgoje. Oranžna je moja najljubša barva.

Gregor Vuzem

V mesecu decembru bom star 11 let. V prostem času se rad igram. Imam eno starejšo sestro. Moj najljubši premet je likovna vzgoja, ni mi pa všeč slovenščina. Moja najljubša barva pa je zelena.

Lucija Ornik

Rojstni dan imam novembra. V prostem času pojem. Imam sestro Niko. Moj naj predmet je matematika, ni pa mi všeč družba. Moja najljubša barva je vijolična.

Tristan Hudales

Star sem 10 let, rojstni dan pa sem imel v mesecu septembru. V prostem času igram računalnik. Nimam brata ali sestre. Všeč mi je telovadba, ni mi pa všeč likovna vzgoja. Moja najljubša barva pa je modra.

Manica Šenekar

Stara sem 11 let. Rojstni dan imam septembra. V prostem času se učim. Imam dva brata. Moj naj predmet je likovna vzgoja, ni pa mi preveč všeč angleščina. Moja najljubša barva je vijolična.

Ana Brunčič

V mesecu maju sem bila stara 10 let. V prostem času se igram s prijatelji. Imam enega brata in eno sestro. Moj najljubši predmet je matematika, ni pa mi všeč družba. Moja naj barva je vijolična.

Tjaša Gamser

V mesecu oktobru sem bila stara 10 let. V prostem času rada rišem. Imam eno sestro. Moj naj predmet je likovna vzgoja, ne maram pa matematike. Moja najljubša barva je modra.

Živa Waldhütter

V mesecu septembru sem bila stara 10 let. V prostem času rada ustvarjam. Imam enega brata.

Moj najljubši predmet je športna vzgoja, ne maram pa matematike. Moja najljubša barva je vijolična.

Sergej Orgolič

Star sem deset let, rojstni dan pa imam septembra. V prostem času igram računalniške igrice. Imam eno sestro. Všeč mi je telovadba, ne maram pa angleščine, družbe, naravoslovja in tehnike. Moji najljubši barvi sta modra in zelena.

Eva Ornik, 8. razred

5. razred

Gledališka predstava

Gledališče je področje igralskih umetnosti, ki se ukvarja z igranjem zgodb pred občinstvom, in sicer s pomočjo govora, gibanja, glasbe, plesa, zvoka in z razkošno predstavo oziroma z enim ali več elementi drugih igralskih umetnosti. Poleg standardnega pogovornega sloga se lahko gledališče izvaja tudi v drugačnih oblikah, kot so opera, balet, mimika, kitajska opera, lutkovno gledališče ali pantomima.

Učenci predmetne stopnje smo se 4. 10. 2010 odpravili v SNG Maribor. Ogledali smo si predstavo *Modra ptica*, ki je trajala 1 uro in 40 minut.

To predstavo je napisal belgijski dramatik, pesnik Maurice Maeterlinck, ki je leta 1911 prejel Nobelovo nagrado za literaturo. Njegova pravljica na igro *Modra ptica* spremlja sanjsko potovanje Tytly in njegove sestrice Mytly. Vila Berliuna ju na božični večer pošlje po *Modro Ptico* za njeno bolno vnukinjo. Na poti ju spremljajo zahrbtna *Mačka*, *zvesti Pes* in *odrešilna Svetloba*. Bratec in sestra se ustavita v *Deželi Spomina*, kjer se srečata z umrlima starima staršema, v nočnem gozdu *Mačka* skliče rastline in živali, da bi Tytly in Mytly preprečila najti *Modro Ptico*. V *Palači Noči*

srečata boleznin in bolečino. Na koncu se vrnete domov, pred staro hišo svojih staršev, brez *Modre Ptice*. Svetloba se od njiju poslovila in se vrne v *Deželo Tišine*, kjer stvari molčijo.

Konec pa gledalcem prepusti svojo pot domišljije in zaključka.

Urška Nudl in Mojca Toš, 8. razred

Modra ptica

(Razmišljanje)

Ob prvem kulturnem dnevu smo obiskali gledališče, kar je bilo zame prvič. Nekajkrat sem bila v gledališču s starši, s šolo pa je bilo tokrat prvič. Doslej sem gledala samo opero in balet, zdaj pa sem lahko prišla v živo slišala dramsko igro. Sprva me je bilo malo strah, ker sem mislila, da bodo predstavo preveč modernizirali, a na koncu je bilo vsega ravno prav.

Igra je imela zelo poučno in globoko vsebino. Govorila je o bratu in sestri, ki sta imela revne starše in si za božič niso mogli privoščiti pravega praznovanja.

Dan pred božičem sta srečala žensko, ki je bila podobna njuni sosedu. Ugotovila sta, da je bila vila.

Obisk gledališča – delavnice

Obisk gledališča – delavnice

Povedala jima je, da je njena hči zelo bolna in bi želela dobiti modro ptico, saj bi jo le-ta lahko ozdravila. Tako sta se brat in sestra s pomočjo čarobnega diamanta in svojih ljubljencev – muce, psička, svetlobe, odpravila iskat ptico. Na poti sta marsikaj doživela.

Med gledanjem prizora v Deželi spomina sem se zamislila nad tem, kako pomembno je, da ob dnevu spomina na mrtve obiščemo pokopališče. Posebno lepo je, če lahko tudi med drugimi dnevi v letu gremo na grob svojih bližnjih in se jih v tišini spomnimo. Koliko nam je tudi pri srcu lažje, sploh ob izgubi nekoga, ki smo ga imeli radi in nam je bil blizu, če ga ohranimo v lepih spominih in se spomnimo nanj, ko smo sami in nam je hudo. Take pretresljive misli so me obletele tudi pri prizoru z drevesi. Ali si sploh zamišljate, koliko pritožb bi imela narava, če bi lahko govorila? Pomislimo malo na gradnje cest, pretirane vožnje z avtomobili, ki onesnažujejo okolje. Rastlinam in živalim zagotovo ni prijetno, če se morajo kopati v vseh naših odpadkih, ki jih mečemo v gozdove.

Zgodba pa ni poučna samo zaradi razmišljanja o varovanju narave, ampak tudi zaradi razmišljanja o bistvu človeka. Zakaj tako hlepimo po materialnih dobrinah, kot so denar, lepa hiša

in druga imetja, ko pa vidimo, da to ne prinese prave notranje sreče. Zakaj hočemo, da je predmet naš bog in naš kralj? Da nas zaslužnji? Odgovori na ta vprašanja so bili v predstavi. Otroka sta morala zatipati modro ptico, da bi verjela, da res obstaja. Nista pa ugotovila, da lahko modro ptico sama podarita, da jo imata, samo videti je treba. To smo mi. Bitja, ki niso zadovoljna z duhovnim doživetjem sveta, ampak morajo videti in otipati. Pri človeku je potrebno ceniti njegov značaj in ne gledati samo na njegov videz.

Ali bomo uvidevni in previdni do vsega, kar nas obdaja? Ali bomo zmogli dojemati pravo srečo in jo tudi iskati, ne pa se naslajati ob minljivih srečah, ki jih je dandanes veliko? Ali bomo dopustili svetlobi, da nas vodi skozi življenje? Ali pa bomo enostavno pustili noči, da na nas počasi spusti vsa trpljenja, kar jih je?

Agnes Kojc, 9. razred

Obisk gledališča – delavnice

Modra ptica

Pikin festival 2010

Tudi letos so se učenci in učitelji razredne stopnje odpravili na že 21. Pikin festival. Povprašali sva jih, kako so se imeli, kaj jim je bilo všeč in kaj ne, zakaj bi drugo leto spet šli ... Z nama so se pogovarjali učenci in učiteljice od 1. do 4. razreda.

Ti je bilo všeč na Pikinem festivalu?

Učenci 1. razreda so odgovorili, da jim je bilo všeč na Pikinem festivalu.

Tudi učencem 4. razreda je bilo všeč.

Kaj ti je bilo najbolj všeč in kaj ti ni bilo všeč?

Nika: Všeč mi je bila Pika Nogavička.

Nino: Všeč mi je bilo, ker sem dobil kapo in majico.

Tjaša: Všeč mi je bila Pika.

Lara: Delavnice.

Timotej: Všeč mi je bilo, ko smo delali različne izdelke, ni mi pa bilo všeč, ko smo srečali gasilce.

Eva: Bilo mi je všeč, ko smo šli v hiško.

Maja: Všeč mi je bila predstava.

Vesna: Najbolj mi je bila všeč Pikina hiša.

Filip: Všeč mi je bila predstava, ni mi pa bilo všeč, ker je bilo preveč otrok.

Gregor: Ko smo hodili po dvoranah in izdelovali izdelke.

Mineja: Delavnice.

Tina: Vse mi je bilo všeč.

Povej mi en razlog, zakaj bi drugo leto spet odšel/-a na Pikin festival?

Nika: Ker mi je bila Pika všeč.

Nino: Ker mi je bilo všeč.

Tjaša: Ker je tam fajn.

Lara: Ker mi je bilo všeč.

Timotej: Ker je bilo lepo.

Eva: Ker mi je bilo všeč.

Maja: Ker si lahko ogledaš vilo Čira Čara.

Vesna: Ker so različne delavnice.

Filip: Ker so igrala.

Gregor: Ker je bilo letos fajn.

Mineja: Ker si lahko kupiš stvari.

Tina: Ker je tam tako fajn.

Ti je všeč Pika Nogavička? Zakaj?

Nika: Ja, ker ima kitke.

Nino: Ja, ker mi je na lice narisala pikice.

Tjaša: Ja, ker ima kite.

Lara: Ja, ker ima kite.

Timotej: Ja, ker ima Ficka.

Eva: Ja, ker lahko dvigne konja.

Maja: Ja, ker ima opico.

Vesna: Ja, ker ji kite tako štrlijo.

Filip: Ne, ker ni zabavna.

Gregor: Ne, ker ima kite narejeno z žico.

Mineja: Da, ker je navihana.

Tina: Ja, ker ima opico.

Kako si predstavljaš Pikino hišo?

Nika: Pospravljena, z zlatniki.

Nino: V hiši ima gusarje.

Tjaša: Ne vem.

Lara: Razmetana.

Timotej: Lesena.

Eva: Velika.

Maja: Razmetana.

Vesna: Razmetana.

Filip: Razmetana hiša.

Gregor: Zelo razmetano.

Mineja: Razmetano.

Tina: Razmetano.

Kaj bi naredil, da bi postal Pikin prijatelj?

Nika: Z njo bi se igrala.

Nino: Jaz ne bi bil njen prijatelj.

Tjaša: Šla bi z njo na potovanje.

Lara: Nič.

Eva: Z njo bi se igrala.

Timotej: Vprašal bi jo, če želi, da postanem njen prijatelj.

Maja: Z njo bi se pogovarjala.

Vesna: Jaz bi jo vprašala, če želi, da postanem

njena prijateljica.

Filip: Naredil bi nekaj norega.

Gregor: Nič, ker nočem biti njen prijatelj.

Mineja: Vprašala bi jo, če želi postati moja prijateljica.

Tina: Pogovarjala bi se z njo.

Tudi učiteljicam sva zastavili nekaj vprašanj in dobili zanimive odgovore.

Kolikokrat ste se že udeležili Pikinega festivala?

Udeležile smo se ga že večkrat, nekatere smo bile na Pikinem festivalu že štirikrat.

Ali je bilo vam oziroma ostalim učiteljem všeč na festivalu, čeprav je v večini namenjen otrokom?

Da, bilo je zelo zanimivo.

Kaj vam je bilo na 21. Pikinem festivalu najbolj všeč?

Zanimive so bile raznolike delavnice, animacije »Pik«, predstava.

Se boste udeležili tudi 22. Pikinega festivala?

Nameravamo se ga udeležiti tudi v prihodnjem letu.

Ste se tudi sami preoblekli v Piko Nogavičko?

Ne, v Piko se oblečemo samo za pusta.

Ali vam je všeč Pika Nogavička?

Da, zelo nam je všeč.

Ali menite, da je otrokom všeč Pika Nogavička?

Mislimo, da jim je zelo všeč.

Ali bi vi učili Piko Nogavičko, če bi prišla na našo šolo?

Če bi Pika Nogavička prišla na našo šolo, ne bi imele izbire. No, nekatere pa bi jo z veseljem učile. Učiteljica Majda Pak pa nam je zaupala, da je ne bi učila.

Učenci se v Piko Nogavičko letos niso oblekli, morda pa bodo drugo leto zbrali dovolj poguma in tudi sami postali Pika Nogavička. Vsekakor jim tudi v prihodnje želimo, da bi z veseljem obiskali Piko v njeni vili Čira Čara. Učiteljicam pa prav tako želimo, da ob Piki Nogavički podoživijo mladostna leta.

Katja Emeršič in Eva Ornik, 8. razred

Kuhanje

Tudi letos smo ob tednu otroka imeli dejavnosti. Zanimivo je bilo v sredo, ko smo kuhali. Na šolo sta prišli članici iz društva Kmečke žene Sveti Jurij. To sta bili gospa Jožica Gragar in gospa Jožefa Kurnik. Zelo sta bili veseli povabila, saj hočeta ljubezen do kuhe prenesti na mladi rod.

Pred pečenjem smo si umili roke, nato pa smo dobili testo za flancate. Testo smo razvaljali in narezali. Flancate smo cvrli v olju. Paziti smo morali, da se nismo opekli, ko smo jih obračali. Še čisto sveže smo posipali s sladkorjem v prahu.

Gospa Jožefa nam je pokazala, kako naredimo rogljičke. Razvaljala je testo, mi smo ga narezali na

Knjižni klub

Potopis o Albaniji

Predavanje o kaktusih

Nekateri so zaplesali.

trikotnike, nato pa namazali z marmelado. Nekaj smo jih naredili tudi z orehovim namazom. Potem smo še jih namazali s stepeno jajčko in dali v pečico.

Kdo najboljše peče? Mi, 6. razred!

Sledila je prava pojedina in še lepa fotografija.

***Tadeja Grabušnik, Pija Grab,
Suzana Knezar, 6. razred***

Ko smo imeli tehniški dan, nas je obiskal gospod Boris Kuntarič, ki se ukvarja s steklopihaštvom. Povedal nam je nekaj o svojem delu in kaj vse njegovo delo sploh obsega.

Povejte nam nekaj o svojem delu.

Sem lastnik podjetja z laboratorijsko opremo. Znotraj podjetja imamo tudi steklopihaštvo in istočasno tudi kalimo stekla. Jaz sam nisem steklopihač, sem pa vzel ljubiti ta poklic, ker že 30 let delam s steklopihači. Sam sem opremil najbolj moderno steklopihaško delavnico v Sloveniji. S tem poklicem se ukvarjam že 30 let.

Mislite, da se še veliko ljudi odloča za ta poklic ali ga mladi več ne želijo opravljati?

Na žalost se čedalje manj ljudi odloča za ta poklic. Razlog je tudi v tem, da trenutno v Sloveniji ni nobene šole, ki bi jih izobraževala. V steklarnah priučijo delavce, ki so zainteresirani. Drugače pa se na žalost prav za izdelavo iz steklenih cevi ne izobražujejo več. Čez nekaj let ne bo več nobenega steklopihača, ki bi delal na ta način.

Koliko časa ste največ porabili za en izdelek in kaj je to bilo?

Ja, izdelki se različno dolgo delajo. Včasih se kakšen izdelek dela tudi cel dan. Se pa včasih tudi zgodi to, da steklo na eni fazi poči. To se da velikokrat popraviti, včasih pa gre tudi cel dan dela v nič.

Lahko naštejete nekaj prednosti in slabosti tega poklica?

Slabosti so v tem, da je poklic tudi malo nevaren, saj se dela z ognjem v zaprtih prostorih in je navadno tudi vroče. Prednost tega poklica pa je v tem, da ni velike konkurence. To delo bo v prihodnje zelo zaželeno.

Tudi učenci so se preizkusili.

Ali obstajajo šole oz. kje je kakšna šola, kjer se lahko za ta poklic izučimo?

Šola je bila v Rogaški Slatini, ampak trenutno ne izobražujejo več za ta poklic.

Doroteja Križan, 8. razred

Fantje na nogometnem igrišču

Nekateri so se preizkusili v igranju tenisa.

Odbojka na mivki

Skupna slika ob športnem dnevu

Prvi športni dan

31. 9. 2010 je bil prvi športni dan. Začel se je že zgodaj zjutraj. Najprej smo se učenci zbrali v razredih in nato skupaj z razredničarkami odšli na malico. Ko smo se najedli, smo odšli na spodnje nogometno in odbojgarsko igrišče. Najprej je bil kros. Začel je šesti razred, nato osmi in deveti. Nato smo se razdelili v skupine. Na izbiri smo imeli: odbojko, badmintonom, rolanje, tenisom in nogometom. Vse igre so bile zanimive. Na začetku

je sijalo sonce, potem pa je postajalo vse bolj hladno, zato smo odšli v telovadnico. V telovadnici smo igrali odbojko. Najprej mešano, nato pa osmi razred proti devetemu. Na koncu športnega dne je gospod ravnatelj podelil priznanja za prve tri zmagovalce v krosu in zmagovalce pri odbojki ter nogometu.

Katja Emeršič, 8. razred

Nogomet

Športni dan – razredna stopnja

Ob drugem športnem dnevu smo se odpravili na pohod. Ob osmi uri smo se športno oblečeni zbrali v šoli. V nahrbtnikih smo imeli dežnike, sendviče, sokove ...

Že v razredu nam je učiteljica razdelila zemljevide in učne liste, prav tako nas je razdelila v skupine. Jaz sem bila v skupini Malna. Na določenih postajah so nas čakale naloge.

Najprej smo se ustavili pri gasilskem domu, nato smo odšli proti Jasminini domačiji, in sicer na Malno. Rečejo ji Amerika. Imeli smo malico in nekaj časa za igranje. Pot smo nadaljevali proti Vardi. Ustavili smo se na kmetiji Senekovič, kjer smo morali poiskati zaklad. Našel ga je Valentin. To je bilo presenečenje! Sladkarije, ki smo jih pojedli ob čaju.

Pot nas je vodila nazaj v šolo. Prišli smo utrujeni, vendar s prijetnimi spomini in z željo, da bi se tak športni dan še kdaj ponovil.

Daša Dužević, 4. a

Pohod – Sveta Ana

Drugi športni dan

12. 10. 2010 smo imeli drugi športni dan. Vsebinsko pohoda nam je ob osmi uri predstavila učiteljica Milena Kokol. Ob pol devetih smo se odpravili na pohod. Pot nas je vodila čez Gasteraj. Ustavili smo se pri gostišču Perko, kamor nam je učiteljica Majda Kolarič pripeljala malico. Ko smo pojedli, nam je učiteljica Cvetka Škrlec dala navodila, da moramo hoditi dva po dva. Tako smo nadaljevali pot po neokrnjeni naravi do Sv. Ane. Tam smo si ogledali novo telovadnico, dečki pa so tudi igrali nogomet, in sicer proti učencem s Svete Ane. Odigrali so dve tekmi. Prvo tekmo smo zmagali mi, drugo pa domačini. Ko je bilo prve tekme konec, so učence 6. in 7. razreda peljali nazaj proti šoli. Kasneje so sledili še učenci 8. in 9. razreda.

Tako se je naš lep športni dan končal.

Katja Emeršič, 8. razred

7. razred

Od 27. septembra do 1. oktobra 2010 smo bili v šoli v naravi, in sicer v ČŠOD Peca.

Šola v naravi je bila zelo zanimiva. Vsak dan smo imeli dejavnosti. Zvečer smo imeli večerno animacijo. Najbolj všeč so mi bili talenti. Dosegli smo prvo mesto.

Tilen Toplak

Šola v naravi je bila zanimiva. Najbolj všeč sta mi bila prosti čas in večerna animacija. Od večernih animacij mi je bilo najbolj všeč tekmovanje za odštekano frizuro in Peca ima talent. Hrana je bila okusna, le včasih mi ni bila všeč. Prav vse animacije so bile zanimive, čeprav so bile včasih prenaporne.

Anja Zorjan

V šoli v naravi je bilo zelo zabavno. Veliko smo se smejali in zabavali. Bili smo skupaj z učenci iz Prlekije. Bili so zelo zabavni. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo se s kolesi peljali po rudniku. Zelo je bilo mrzlo. Najbolj grozljivo je bilo, ko je vodič vrigel kamen v kilometer globoko luknjo. Največkrat smo imeli pouk v naravi. Zabavno je bilo, ko smo s škornji hodili po potoku. Naj večer je bil v četrtek, ko smo imeli »pidžama party«. Noreli, skakali in plesali smo. Drugi dan smo šli domov.

Nina Terbuc

Najbolj všeč sta mi bila prosti čas in večerna animacija. V sobi smo se zelo zabavali. Šola v naravi je bila zelo naporna. Najbolj naporno mi je bilo, ko smo šli na pohod, saj smo dolgo hodili. Zelo mi je bilo všeč in še enkrat bi šel v šolo v naravi.

Blaž Hobot

Skupna fotografija

S karto in kompasom po Koroški

Športno plezanje

Izdelovanje bivakov

Zakurili smo ogenj.

Pohod na Pikovo

Kolesarjenje po rudniku

S kanujem po reki Dravi

Deček in čarobna knjiga

Pred mnogimi leti je živel deček, ki je bilo zelo dobrega srca. V svoji stari, razpadajoči hiši je nekega dne našel zaprašen predmet, ki je bil podoben knjigi.

Deček jo je vzel iz skrinje in jo očistil. Ko je knjigo odprl, so iz nje prileteli papirnati metuljčki. Bil je presenečen. Še enkrat je zaprl in odprl knjigo. Tokrat so iz nje pridivljali konji in dečka skoraj poteptali. Tokrat je ni zaprl, ampak si je zaželel, da bi živel v gradu. Nemudoma se mu je uresničilo in živel je v gradu. Bil je lačen in si je zaželel sveže pečenega piščanca. Za hip je bil že pred mizo, kjer je imel polno hrane in pijače. Ko se je do sitega najedel, si je zaželel, da bi lahko v miru zaspal na udobni postelji z baldahinom kot pravi kralj. Enkrat je pomežiknil in že je bil v postelji s svileni odejo in tremi vzglavniki. Ugotovil je, da je knjiga čarobna, zato je odšel v mesto in se odločil, da bo pomagal revnim. In res. Vsi, ki so si nekaj zaželeli, so to tudi dobili. Bili so presrečni in ne več toliko revni. Nekega dne, ko je bil deček v gradu, pa je bil osamljen. Odločil se je, da si bo poiskal kraljico. Odprl je knjigo in iz nje so prišle lizike. Dečku se je to zdelo zelo čudno, saj so iz knjige vedno prišle živali. Tuhtal je, če je morda s knjigo kaj narobe. In res. Ko si je zaželel, da bi jedel sveže pečeno meso, je dobil smeti. S knjigo je bilo nekaj hudo narobe. Nesel jo je k potoku, če je slučajno žejna. Vodo je spremenila v blato. Deček je tuhtal, kaj naj z njo. Odločil se je, da jo bo odnesel na goro, kjer prebivajo gozdne živali, ki včasih napadajo ljudi. Potiho jo je dal na tla in hitro zbežal.

Od takrat naprej pa knjige ni več videl. Bil je zadovoljen s tistim, kar je imel. Čez eno leto si je našel nevesto. Imela sta štiri otroke in živela sta srečno do konca svojih dni.

Suzana Knezar, 6. razred

Čarobna škatla

Pred mnogimi leti je živel deček, ki je bil zelo dobrega srca. V svoji stari, razpadajoči hiši je nekega dne našel zaprašen predmet, ki je bil podoben škatli.

Deček je od veselja vriskal in skakal, ker je mislil, da je našel zlato, a ko je odprl škatlo, je videl, da v njej ni ničesar. Odnese jo je ven in raztrgal. Škatla pa se je spet sestavila. Deček je od jeze odšel v hišo in začel jokati, kajti mislil je, da so v škatli zlatniki. Škatla pa je prišla do njega in dejala, da bo od zdaj naprej srečen. Deček je samo gledal. Škatla pa je odšla kdove kam. Čez nekaj dni se je vrnila in prinesla vrečo denarja. Vriskal je od veselja in sreče. Škatla pa mu je dejala, da mu bo dobro služila, če le lahko živi pri njem. Deček se ni zmenil zanjo, zato je odšla. Ostal je sam in ko je škatla izginila, so izginili tudi zlatniki. Deček je ponovno ostal sam in žalosten. Škatla je naslednjič pripeljala lepo deklico in kup denarja. Deček je sprejel škatlo in deklico. Naslednji dan sta se deček in deklica poročila. Poroka je trajala štirideset dni in štirideset noči. Škatla pa je skotila veliko malih škatel.

Bili so veseli do konca svojih dni. Škatla in njeni otroci niso nikoli umrli. Tako so škatla in otroci živeli milijon let.

Pija Grab, 6. razred

Čarobna čelada

Pred mnogimi leti je živel deček, ki je bil zelo dobrega srca. V svoji stari, razpadajoči hiši je nekega dne našel zapuščen predmet, ki je bil podoben zlati čeladi. Nadel si jo je na glavo.

Bil je ves iz sebe in ni vedel, zakaj je uporabna. Šel je v mesto. Slišal je, da bodo viteške igre, a ko je prišel v mesto, je tam manjkalo pet hiš. Nadel si je čelado in šel k ljudem.

Prvega človeka, ki ga je videl, je vprašal, kaj se

je zgodilo. Povedal je dečku, da je prišel zmaj, ki je želel pojesti princeso. Odpeljal jo je v njegov brlog. Kralj bo dal tistemu, ki jo reši, pol kraljestva. Deček je pogledal na goro in videl princeso. Nato je odšel domov, da se je opremil za pot. Doma je vzel meč, čarobno čelado, ki mu je dala posebej oster vid in ščit.

Odpravil se je na lov za zmajem. Hodil je tri dni in tri noči. Ob prihodu na goro je zmaj spal. Deček je našel princeso, a ko sta se hotela odpraviti, je princesa stopila na vejo, ki je zbudila zmaja. Ta je jezo zarjovel in vprašal: »Kdo je tu?« Nista odgovorila, zato je zmaj prišel in deček je uporabil sposobnost pošiljanja sporočil. Kralju je sporočil, da bo poskušal premagati zmaja in da je princesa živa ter zdrava. Kralj se je tega zelo razveselil.

Prišel se je boj. Zmaj je bruhal ogenj, a deček je skočil in zmaju zapil meč v srce. Zmaj je umrl. Kralj je bil vesel njune vrnitve. Deček je dobil pol kraljestva. S princeso sta se poročila in živela sta srečno do konca svojih dni.

Aljaž Krautič, 6. razred

Šeherezada

Za devetimi gorami, za devetimi poljani je živela Šeherezada. Bila je prečudovita in dobrega srca. Poročila se je s Sultanom, njegova žena in hči sta umrli v prometni nesreči. Poročil se je zato, ker ga je njegova prijateljica tako prosila.

Sklenil je, da jo bo drugo noč ubil. Nevesta je za to vedela in nič je ni bilo strah. Prvo noč sta oba zgodaj zaspala in naslednji dan zgodaj vstala. Tisti dan so v mesto prišle kobilice in so jim pojedle skoraj ves pridelek. Vsi so bili žalostni in so iskali pomoč pri Sultanu. Ta jim je obljubil pomoč in odšel je po svetu. Taval je in taval ter tako prišel v drugo mesto. Tam je srečal nekoga, ki se je ukvarjal z iztrebljanjem kobilic, vendar je

bil prevarant. Sultan mu je obljubil plačilo. Ko pa je prevarant prišel v mesto, je zaigral na navadno piščal, vendar kobilice niso odšle. Sultan pa mu je vseeno moral plačati. Bil je zelo žalosten, še vedno je taval po mestu in tako se je zdanilo. Odšel je k nekemu kovaču in ga prosil, če lahko prespi pri njem. Kovač je bil dobrega srca in ga je vzel pod streho. Oba sta kmalu zaspala. Zjutraj pa na hitro nekaj prigriznila in Sultan mu je povedal, zakaj je prišel v mesto. Kovač mu je povedal, da dela tudi piščali. Zaigral mu je zelo lepo melodijo in Sultan mu je priznal, da zveni prav posebno. Povabil ga je domov, zraven pa je vzel piščal. Tam je zaigral in kobilice so odšle. Sultan je kovaču plačal, prav tako pa ni ubil Šeherezade. Živela sta srečno do konca svojih dni. Kovač pa mu je bil hvaležen do konca svojega življenja.

Tadeja Grabušnik, 6. razred

Jež in lisica

Bila je huda zima, da je drevje pokalo. Vsaka zver se je stiskala v svoj kotec. Medved je počival v svojem brlogu, zajec je čepel pod svojim grmom in lisica je obirala v svoji kotlini kosti, ki si jih je bila nanosila od daleč; le ubogi jež s svojo ostro suknjo ni mogel dobiti strehe. Vsakdo se ga je bal.

Jež se je odločil, da bo šel od hiše do hiše in povprašal, ali mu kdo kaj da za pod zob ali pa mu ponudi prenočišče. Odločil se je, da gre najprej k zajčku. Potrkal je na vrata, kjer je prebival zajček. Ko mu je ta odprl, ga je jež vprašal: »Imaš kaj okusnega za pod zob?« »Na žalost imam samo eno hruško, ki sem jo dobil od soseda in dva zaboja korenja,« je odgovoril zajček. »Bi lahko dobil vsaj majhen košček hruške, prosim!?« je ves žalosten in obupan vprašal jež. »Seveda, saj sem tudi že jaz kdaj za kaj prosil in si mi pomagal!« je rekel zajec in mu dal pol hruške. »Hvala, saj ti bom še vse to vrnil,« je rekel jež in šel poprosit še zvito lisico.

Ko je prišel do votline, je zaslišal lisico. Obirala je kosti, potrkal je na vrata in jo poprosil: »Bi lahko samo to noč prespal pri tebi in nekaj tudi povečerjal?« Ta pa mu je odgovorila: »Kaj hočeš, da bi šla na zdravljenje samo zaradi tega, ker bi me s svojimi bodicami vso popikal!« »Seveda ne, saj nisem takšen, da bi drugim želel nesrečo! Ali lahko torej prespim pri tebi?« jo je vprašal jež. »Saj veš, da ti ne bom pustila! Takoj se poberi od tukaj!« je rekla lisica in zaloputnila z vrati. Jež je ves žalosten odšel k medvedu in ga povprašal: »Ali mi dovoliš prenočiti pri tebi?« Medved pa mu je odgovoril: »Saj veš, da lahko, ampak samo pod enim pogojem!« »Katerim pa?« je vprašal jež. »Da mi boš pomagal, saj veš, da se že težje gibljam, ker sem star!« je rekel medved. »Seveda bom!« je rekel jež in vstopil v hišo. Medved je ježu dovolil, da lahko ostane čez vso zimo. Čez nekaj dni se je sprožil plaz, ki je zasul lisičin brlog. Lisica tako ni imela druge izbire, kot da je odšla od hiše do hiše povprašat, če jo kdo sprejme k sebi. Nobeden je seveda ni hotel vzeti, tudi medved in jež ne.

Tako je lisica čez vso zimo ostala brez prenočišča in hrane. Spomladi jo je lovec našel mrtvo.

Nauk te basni je: »Kdor nekomu noče pomagati, mu je tudi to vrnjeno.«

Anja Zorjan, 7. razred

Jež in lisica

Bila je huda zima, da je drevje pokalo. Vsaka zver se je stiskala v svoj kotec. Medved je počival v svojem brlogu, zajec je čepel pod svojim grmom in lisica je obirala v svoji votlini kosti, ki si jih je bila nanosila od daleč; le ubogi jež s svojo ostro suknjo ni mogel dobiti strehe. Vsakdo se ga je bal.

Jež ni vedel, kam naj se zateče, zato je šel k lisici. Potrkal je na njena vrata in milo prosil: »Prosim, lisica, sprejmi me pod svojo streho, da ne bom zmrznil tu zunaj.« Lisica pa ga ni poslušala in mu

ni odprla. Ko je videl, da tu ne bo mogel ostati, je šel potrkat k medvedu. »Prosim te, medved, vzemi me k sebi, da ne zmrznem,« je prosil jež. Ampak tudi medved mu ni odprl. Jež je že zmrzoval zunaj, ko je mimo prišla lisica, pri kateri je trkal. Lisica se ga je tedaj usmilila. »Pod svojo streho te vzamem, če boš spomladi učil moje mladiče. Zelo so nebolgljeni. Ali boš zmogel?« ga je vprašala lisica. Jež ji je odgovoril, da je učen in da bo zlahka ukrotil mladiče ter jih kaj naučil. Lisica ga je zadovoljna vzela v svoj brlog. Zima se je bližala h koncu in počasi je prihajala pomlad. Lisica je tedaj rekla ježu: »No, zdaj je čas, da boš učil moje lisičke.«

Jež jo je poslušal in vzel nekaj hrane ter rekel: »To potrebujem za učenje.« Ko je lisica odšla, je jež s hrano vred pobegnil v gozd.

Tako so lisičini mladički ostali brez pouka. Jež pa ni bil učen in uglajen gospod, ampak je bil berač. Lisica si bo verjetno zapomnila, da kdor se visoko povišuje, prazno glavo oznanjuje in da se prisega drži ust, ko pa se pobrišeš, pa pade na tla.

Vesna Zemljič, 7. razred

Jež in lisica

Bila je huda zima, da je drevje pokalo. Vsaka zver se je stiskala v svoj kotec. Medved je počival v svojem brlogu, zajec je čepel pod svojim grmom in lisica je obirala v svoji votlini kosti, ki si jih je bila nanosila od daleč; le ubogi jež s svojo ostro suknjo ni mogel dobiti strehe. Vsakdo se ga je bal.

Jež je še naprej iskal zavetje in hrano. Videl je veverico, ki je imela tako toplo in prostorno votlino, da bi notri lahko bil še jež. Poklical jo je, veverica pa se ga je močno bala, zato je zbežala. »Ubogi jež, saj bo zmrznil!« si je rekla veverica izpod listka. Jež je opazoval in videl srnjačka, ki je poginjal. Klical je: »Na pomoč!« Lisica se je pravkar sprehajala, ko je videla srnjačka. Potihoma, ne da bi pred seboj

uzrla ježa, se je plazila in stopila nanj. »Auuu!« je vzkliknila lisica, a ježa še vedno ni uzrla. Sedaj se je konkretno zapičil na tačko lisici, ki se sploh ni zanimala za svojo tačko. Zgrabila je srnjačka in ga po dolgem mučenju s tačko le privlekla v brlog. Legla je v topel kot in zadremala. Jež pa se je mučil in mučil ter končno padel na kup mehke slame, nato pa se skotalil ven. Lisica se je zbudila in šla gledat, če je varno za obed. Ko je prilezla ven, je zopet stopila na ubogega ježka. Tokrat tako močno in tako boleče, da je močno zatulila. Slišale so jo vse lačne živali. Lisica pa ni hotela, da ji pojejo velik obed. Odplazila je noter in se zopet stisnila v kot, vendar si je tokrat pogledala obe tački. Na prvi so bile le bodice. Ko pa je uzrla ježa na drugi tački, je poklicala doktorja zajca, in to tako urno in na glas, da so vse živali prišle gledat ubogo lisico. Lisica še vedno ni hotela, da ji živali pojedjo tako meso. Le po dveh tačkah se je odplazila, da bi ga skrila, vendar ji ni uspelo. Prišle so živali in videle, koliko hrane ima, vendar nikomur nič ne da. Živali so si razdelile hrano, lisici pa ni noben pomagal, le ježka so rešili.

Lisica je umrla in jež je prevzel topel brlog.

Nauk te basni je: Kdor preveč zajame, nič ne objame.

Anja Lorber, 7. razred

Jež in lisica

Bila je huda zima, da je drevje pokalo. Vsaka zver se je stiskala v svoj kotec. Medved je počival v svojem brlogu, zajec je čepel pod svojim grmom in lisica je obirala v svoji votlini kosti, ki si jih je bila nanosila od daleč; le ubogi jež s svojo ostro suknjo ni mogel dobiti strehe. Vsakdo se ga je bal.

Jež je hodil in hodil po globokem snegu. Ni imel ne doma ne hrane, zato se je odločil, da bo obiskal prebivalce gozda. Prišel je do medveda in potrkal. Čez nekaj časa je medved odprl vrata.

Vprašal ga je: »Kaj pa počneš tukaj? Ali si se izgubil?« Jež je premraženo odgovoril: »Prosim, vzemi me pod streho.« Medved mu je povedal: »Oprosti, jež, ampak ta brlog še za mene ni dovolj velik.« Jež se je odpravil naprej in je prišel do zajca. Prosil ga je: »Zajec, ali me vzameš pod streho?« Zajec ga je gledal in mu rekel: »Prav, pa pridi, ampak samo, če se boš držal svojega prostora.« Jež se je prikupno nasmehnil in rekel: »Velja.« Oba sta bila zadovoljna do trenutka, ko se je jež dotaknil zajca s svojimi bodicami. Zajec je poskočil in zakričal: »Pojdi iz mojega grmovja!« Jež je hodil in hodil ter prišel do lisice. Prišel je do vrat in se zamislil. Tokrat bo uspelo, saj gre v tretje rado. Potrkal je na vrata. Čez nekaj časa so se odprla. Lisica ga je vprašala: »Kaj počneš tukaj?« Jež sprva ni odgovoril, saj se je zagledal v njeno domovanje. Potem pa je odgovoril: »Nimam kje bivati in nimam hrane. Ali bi me sprejela?« je vprašal jež. Lisica je strmel vanj in mu je rekla: »Ne vem, ker bi me samo bodel z bodicami.« Jež ji je odgovoril: »Poskusil bom, da te ne bom bodel.« Lisica ga je sprejela.

Tri dni je bilo v redu, potem pa jo je zbodel. Lisica je zakričala: »Pojdi ven!« Ampak jež se ni dal. Na koncu je domovanje zapustila stara lisica.

Nauk te basni je: Nikoli ne smeš dovoliti mladim, da zavladajo.

Marko Škrlec, 7. razred

Zima prihaja

Zima je najbolj mrzli letni čas. Prvi znanilec zime je odpadanje listov z dreves. Narava si vzame svoj zasluženi počitek po celoletnem delu in pobeli jo sneg. Dnevi se krajšajo, noči se daljšajo. Živali v naravi težko najdejo hrano, zato velikokrat pridejo zelo blizu k hišam. Ljudje se v tem hladnem letnem času držijo na toplem v hiši. Pred zimo hitijo ljudje opraviti vsa zunanja dela, preden jih sneg in mraz prehitita.

Tega letnega časa se najbolj veselimo otroci, saj lahko počnemo različne vragolije. Ko prve snežinke pobelijo pokrajino, delamo snežake, se sanjamo, drsamo in smučamo. Manj veseli so zime odrasli, ker morajo čistiti sneg. Pozimi nas presenetijo slabe vremenske razmere tudi na cesti, zato moramo še posebej takrat paziti na varnost. Delavci na cestah imajo pozimi veliko dela. Poskrbeti morajo za prevoznost cest in prehodnost pločnikov. Zima zaznamuje mesece, kot so december, januar in februar. V tem letnem času praznujemo dva praznika, in sicer božič ter novo leto. Vsakdo od nas si želi, da bi bila oba bela. Takrat zasijejo lučke na božično-novoletnem drevesu v vsej svoji lepoti. Zima je tudi čas za druženje. Ljudje imajo zaradi krajšega dneva in mraza več časa za pogovor in igro.

Čeprav imam raje lepo, toplo in sončno poletje, pa se je tudi s prijatelji lepo sankati in delati snežaka. Po divjanju v snegu se zmeraj prileže mamin dober in topli čaj, ki nas venomer pogreje. Tudi zemlja si mora spočiti, saj nam čez leto daje mnogo dobrot.

Mojca Črnčec, 8. razred

Med glavnim odmorom

Opisala vam bom, kaj se dogaja med glavnim odmorom na naši šoli. Glavni odmor se začne ob 10.25 in traja 20 minut. V tem času imamo malico. Ko se konča tretja ura pouka, je pri umivalniku zelo dolga vrsta, saj si vsi umivamo roke pred malico. Z učiteljico se odpravimo v jedilnico. Če je na jedilniku topla malica, kot je rižota, je vrsta tudi tukaj zelo dolga, če pa je npr. pašteta in kruh, pa vrste skoraj ni. Ko pridemo do pladnjev, si vzamemo malico, nalijemo čaj, sok, kakav, kar je pač za piti. Potem odidemo do miz. Šesti razred sedi v prvi vrsti, sedmošolci v drugi in tretji vrsti, mi, osmošolci, v tretji in četrti, v četrti in peti vrsti pa

devetošolci. Pri mizi sedi od 4 do 6 oseb. Medtem ko jemo, se pri vsaki mizi tudi pogovarjamo, tako da je v jedilnici kar hrupno. Me, deklice, se zraven še veliko smejemo. Dečki pa se bolj glasno pogovarjajo. Ko se najemo, pladnje pospravimo in jih zložimo na voziček zraven kuhinje. Pozdravimo kuharice in se nato odpravimo vsak proti svoji učilnici, kjer naslednjo uro poteka pouk. Če mora še kdo na stranišče, ima še čas tudi za to. Pred nami ima glavni odmor tudi nižja stopnja.

V prejšnjem šolskem letu pa so uvedli še odmor za kosilo, česar smo zelo veseli, saj se lahko v miru najemo. Tudi kuharici sta zelo prijazni. Upam, da bo tako tudi ostalo, saj je zdaj, ko imamo tudi odmor za kosilo, vse v najlepšem redu.

Eva Ornik, 8. razred

Med glavnim odmorom

No, šola se je začela, začenjajo se testi in sprševanja, zgodnje jutranje vstajanje in s tem več naporov.

Ker se je šola začela, k temu sodijo tudi odmori. Odmor za malico in kosilo. Opisala vam bom, kaj se dogaja med glavnim odmorom. Ko zvonijo, gremo vsi k umivalniku in si umijemo roke. Potem odnesemo torbe v tisto učilnico, kjer imamo pouk. Zatem se skupaj z učiteljico v koloni odpravimo v jedilnico. Seveda imamo sedaj novo, večjo jedilnico, zato gre hitreje. Ko čakamo v koloni, da pridemo do pladnjev, se pogovarjamo o tem, kaj smo včeraj delali, o nogometnih tekmah ... Ko po dolgem čakanju le pridemo do pladnjev, si vzamemo malico in se zatem usedemo k mizi. Pri mizah sedimo dekleta in dečki ločeno. Tudi pri mizi se med seboj pogovarjamo. No, ampak ura je čas! Preden zazvonijo, pospravimo mize in se odpravimo v razred. Če nam ostane še kaj časa, še gremo na stranišče, si pripravimo stvari in se usedemo. Ko

zvoni, zapremo vrata in ponavadi nismo tiho, kar je grda navada. Ko pa vstopi učitelj, vstanemo in ga pozdravimo. Tako se začne pouk. No, in to se ponavlja vsak dan.

Tako, opisala sem vam, kaj se dogaja med odmorom. Mislim, da imamo dober jedilnik. Zahvalimo se lahko gospe učiteljici Majdi Kolarič.

Urška Nudl, 8. razred

Detroit, 15. 10. 1942

Draga sestrična!

Že dolgo se nisva videli. Zelo te pogrešam. Čeprav nam gre tukaj bolje, bi se rada vrnila v moj rodni kraj.

Tukaj živimo v majhni hiši na obrobju mesta. Imamo tudi majhen vrt, na katerem mama goji svoje najljubše rože. Saj veš, tiste vodenke, naglje, fajglje, pasijonke, gartrože, pušpan, potonike in rezede, ki si jih je prinesla s seboj iz naših krajev. Oče gre vsak dan v službo, mati pa vsak drugi dan. Jaz pa pet dni v tednu obiskujem šolo, kjer se odlično počutim. Pred kratkim pa sem praznovala rojstni dan. Oče mi je dal nekaj denarja in mi rekel, naj ga hranim, saj lahko pridejo še hudi časi. To je nekaj malega o meni.

Kako ste vi? Ali še stoji tam mlin in še stoji pod bregom naša hiša?

Pozdravi strica in teto! Prosim te tudi, da mi odpišeš, da bomo tudi mi izvedeli, kaj se dogaja pri vas.

Lepo te pozdravljam.

Mary Sustersich

Eva Ornik, 8. razred

Detroit, 27. 3. 1930

Draga sestrična!

Pišem ti iz Detroita, ki je v Ameriki. S starši smo se preselili v Ameriko, ko sem bila zelo mlada. Oče in mama pravita, da nam v Ameriki gre lažje. Ne vem, če me poznaš, zato ti bom povedala nekaj o sebi.

Ime mi je Mary Sustersich in sem tvoja sestrična. Ko smo še živeli v Sloveniji, mi je bilo ime Marica. Stara sem 14 let. Tukaj v Detroitu hodim v šolo, oče dela tovarni, mama pa je šivilja. Velikokrat ji pomagam pri šivanju, saj to zelo rada delam. Tudi jaz bom po poklicu šivilja. Seveda ji pomagam tudi pri drugih opravilih. Imam tudi psa, ki mu je ime Beny. Je majhen in črn.

Toliko o nas in našem življenju. Rada bi, da mi odpišeš in mi poveš nekaj o sebi in tvoji družini.

Lepo te pozdravljam. Pozdravi tudi tvoje domače.

Mary

Doroteja Križan, 8. razred

Detroit, 22. 1. 1970

Draga babica!

Pišem ti pismo, ker se že dolgo nisva slišali. V njem ti bom povedala, kako je v Ameriki.

Kot veš, živimo v mestu Detroit. Sedaj je tukaj prečudoviti beli sneg. Z očetom in mamo se hodimo smučat. Oče dela v tovarni stekla, mama pa hodi na dom čistit. Obiskujem šolo, kjer so hudi učitelji. Spoznala sem veliko ljudi. Živim v bloku, v majhnem stanovanju. Živimo skromno življenje. Rada hodim na igrišče, kjer so tobogani, gugalnice in vrtiljak. Mama in oče se veliko pogovarjata o mojem rojstnem kraju. Samo ne vem, kje je na-

tančno. Počasi se bliža moj rojstni dan in za nje-
ga si želim ogledati rojstno hišo, če še stoji. Rada
bi spoznala Slovenijo in vaše običaje. V Detroitu
praznujemo zahvalni dan. Mama pravi, da vi tega
dne ne praznujete.

Prosim, da mi pišeš kaj. Najbolj naju z mamó
zanima, ali še stoji naša hiša. Piši mi, kje ti živiš,
kaj delaš. Rada te imam!

Lep pozdrav

Mary, Marica

Katja Emeršič, 8. razred

Detroit, 15. 9. 1967

Draga babica!

Že dolgo se nisva videli. Rada bi ti povedala,
da vas zelo pogrešam.

Dolgo je že tega, odkar smo odpotovali v Ame-
riko, v mesto Detroit. Naj ti povem, da kar dobro
živimo. Oče in mati zaslužita dovolj, da nam ku-
pita najpotrebnejše stvari. Imamo lepo, a skromno
stanovanje. Naj priznam, da nisem pričakovala nič
drugega. Tukaj sem si našla tudi prijatelje. Najtež-
je se je z njimi pogovarjati v angleškem jeziku. V
Detroitu so mesta zelo velika.

Ali še stojita naša hiša in mlin? Ali še mlin
deluje noč in dan? Čeprav se veliko ne spomnim,
saj sem bila še majhna, mi mati vsak večer pri-
poveduje o lepih trenutkih, ki jih je tam doživela.
Oče pa mi nič ne odgovarja, če ga kaj vprašam.
Zmeraj gleda samo v tla. Zelo mu je hudo. Tudi
jaz bi se rada vrnila.

To je bilo vse, kar sem ti želela povedati. Poz-
dravi vse sorodnike. Prosim, da mi odpišeš.

Lep pozdrav

Mery

Urška Nudl, 8. razred

Besede so izvir nesporazumov

Besede so izvir nesporazumov. Tako je. Večina
bi mislila, da je to samo navaden stavek. V tem
stavku se skriva veliko resnice. Če malo razmisli-
mo, ugotovimo, da je včasih bolje biti tiho in nič
reči.

Na primer, po prepiru so vsi tiho. Razen tistih,
ki še kar naprej govorijo in govorijo, tisti velikokrat
začnejo nov nesporazum. Z besedami. Če bi bili
tiho, ne bi prišlo do novega nesporazuma. Včasih,
ko spoznaš nekoga novega, je prav, da ga ogovoriš,
vendar je včasih mogoče bolje biti tiho, saj bi ga
lahko z napačnimi besedami tudi odvrnili.

Ko se pogovarjamo, včasih nerazložno ali ne-
razumljivo povemo kakšno besedo. Z njo sicer ni-
smo mislili nič slabega, vendar nas lahko sogovor-
nik napačno razume in že se pojavi nesporazum.

Besede so zares velikokrat izvir nesporazumov.
Včasih se z besedo ne pride daleč. Če je prava že,
ampak velikokrat uporabimo napačne besede.
Včasih je res bolje biti tiho. Prijatelju raje v tišini
prisluhni, saj to velikokrat pomaga bolj kot bese-
de.

Rebeka Škrlec, 9. razred

Kdor hoče videti, mora gledati s srcem

Ta misel mi je všeč. Ponazarja nekaj, kar je
pravzaprav res in tega se moramo tudi zavedati.
V vsakdanjem življenju se nam dostikrat zgodi, da
človeka ne spoznamo, kakšen pravzaprav je. Ve-
dno ga presojamo po videzu in to vsekakor ni prav.
Prvotno mnenje se čez čas spremeni, saj ga bolje
spoznamo.

Spomnite se nas, ko smo se prvič videli. Vsak
je imel svoje mnenje in predstave, ki so se čez čas
spremenile. Začeli smo se spoznavati in ugotovili

smo, da smo pravzaprav prijetni ljudje. Včasih pa prepozno ugotovimo, da so pravzaprav nekateri ljudje nesramni in zahrbtni. Lahko se nam zdi, da so eni prav čudni in da se z njimi ne bi niti pogovarjali. Kasneje v stiski pa ugotovimo, da je pravzaprav najboljši prijatelj, kar si jih kdaj imel, ker se je zavzel zate in tako se je začne razvijati novo prijateljstvo, ki je večno.

Tudi o tebi si drugi zagotovo mislijo svoje. Mogoče te imajo za čudaka, ampak ne skrbi. Vsak ima svoj življenjski stil, ki bo prav gotovo nekomu všeč. Tisti, ki znajo gledati s srcem, bodo vedno znali živeti in si poiskati prijatelje, zato je tudi prav tako.

Srce je nekaj posebnega, nekaj, kar čutimo in takrat vemo, da je prav. Um pa je razum in modrost. Zato ne pozabi. Če hočeš kar koli, pa ne veš, kaj je prav, se vedno lahko zanesesh na svoje srce, saj je bistvo očem nevidno.

Ana Tiana Bauman, 9. razred

Bistvo je očem nevidno

Če vas vprašam, ali to drži, boste verjetno skoro vsi odgovorili pritrdilno. Ampak zakaj?

Mali princ je rekel: »Bistvo je očem nevidno.« Včasih stvar gledamo, pa je ne vidimo zares. Vidimo njeno zunanjo podobo, globlje plasti pa nam ostanejo skrite. Ne razumemo pomena nečesa, ne znamo si razložiti dejanj, pa tudi čustva je včasih težko prebrati z obraza. Veliko je stvari, ki jih naše oči spregledajo. Zato pa je tu še srce. Da nam včasih, ko oči niso dovolj in tudi glava ne ve, kaj bi, pove, kaj se sploh dogaja z nami. Veliko lažje je razumeti tisto, kar vidimo, slišimo ali mislimo. Pa se je vseeno včasih dobro vprašati tudi, kaj pravzaprav čutimo ...

Pa si ne znamo razložiti, od kod in kako, enostavno pač čutimo, nekje v delčku srca, trebuhu, prstih na nogah ...

Kjer koli že, vedno je nekje v nas še en občutek, ki pa ga prevečkrat zanemarjamo.

Tone Konrad, 9. razred

Lorenzova pripoved

Gospoda Capulet in Monteg sta se odpravila v grobnico, da povprašata Lorenza o zgodbi njunih otrok.

Lorenzo je začel pripovedovati. Povedal vama bom vse, kar sem videl na svoje lastne oči. Dva dni po plesu, ki ste ga pripravili Capuleti, sta k meni prišla Romeo in Julija. Na kolenih sta me prosila, naj ju poročim. Nekaj časa sem premišljeval. Ko sem ju gledal, sem opazil, kako se imata rada. Seveda te prošnje nisem mogel zavrniti. Poročil sem ju. Šele po poroki mi je Julija povedala, da se ne bi smela poročiti z Romeom. Ko sem to slišal, nisem mogel verjeti. Rekel sem si, da te ljubezni ne bo nihče pretrgal. Ko sta odšla, nisem mogel zaspati. Čutil sem, da Julija ne bo tako zlahka povedala očetu, da se je poročila. Takrat sem se odločil, da bom Juliji pomagal, pa čeprav me doleti smrtna kazen. Zgodaj zjutraj je nekdo trkal po vratih. Bila je Julija, vsa iz sebe mi je povedala, da se mora poročiti s Parisom. Spomnil sem se na obljubo, ki sem si jo zadal. Šel sem po stekleničko s strupom, ki pa ni bil smrtonosen. Juliji sem povedal načrt, ki se ga mora držati. Dan pred poroko je Julija spila ta strup, ki jo je uspaval. Romeu sem napisal pismo in mu povedal za ta načrt. Dal sem ga slu, ki ga je odnesel Romeu. Bil sem prepričan, da bo pismo dostavil pravočasno. Kot veste, se novice hitreje širijo od ust do ust. Romeo je izvedel za smrt Julije. To je vse, kar sem vama hotel povedati. Nadaljevanje tako ali tako vesta.

Ko sta gospoda slišala to zgodbo, Lorenza ni sta obsodila za smrt njunih otrok.

Simon Berlič, 9. razred

Romeo in Julija

Romeo in Julija sta se spoznala na plesu v maskah. Po plesu se je Romeo odpravil na vaš vrt, gospod Capulet, in pod balkonom ji je izpovedal ljubezen. Julija, ki je bila na balkonu, je Romeu tudi izpovedala ljubezen. Kmalu po tej noči je bil Romeo izgnan iz Verone, ker je ubil Julijinega bratranca Tybalta, kateri je zabodel Romeovega prijatelja Mercutija.

Kmalu po tem ste vi, gospod Capulet, povedali Juliji, da se mora poročiti s Parisom. Zato je dekle prišlo k meni po nasvet. Dal sem ji čarobni napoj, ki te naredi navidezno mrtvega. Romeu pa sem poslal pismo, v katerem je pisalo, da Julija ni umrla. Julija je spila napoj večer pred poroko in zjutraj ste vsi mislili, da je umrla. Na dan njene poroke ste ji priredili pogreb.

Romeo mojega pisma ni dobil pravočasno, saj je že izvedel za Julijino smrt. Še isti dan se je odpravil v Verono. Domnevam, da si je na poti sam kupil strup. V grobnico je verjetno šel zato, ker je hotel še enkrat videti Julijo, preden se ubije. Tam ga je zasačil Paris. Bojevala sta se, kot sami vidite, saj je Paris mrtev. Romeo je Parisa ubil, se vrnil k Julijinemu truplu in spil strup.

Kmalu zatem se je Julija verjetno prebudila in zagledala mrtvega Romea. Zabodla se je z njegovim bodalom in resnično umrla.

Zdaj pa smo tukaj, dve čudoviti družini sta zakopali bojno sekuro in našli mir.

Cindy Beširevič, 9. razred

Srečanje Romea in Julije

Grof Capulet na svojem posestvu priredi ples v maskah. Na ples so povabljeni vsi imenitni prebivalci Verone razen družine Monteg, katere očeta sta bila na smrt skregana. To njuno sovraštvo se je

prenašalo s prijateljev na prijatelje, s sorodnikov na sorodnike. Grof Monteg je imel sina po imenu Romeo. Bil je zelo radoživ in drzen fant, zato se je odločil, da se vtihotapi na ples. Menil je, da ga pod masko ne bo nihče prepoznal. Okoliščine pa so nanesele, da je bila na plesu tudi Julija, Capuletova hči. Mladi Romeo se je takoj zaljubil vanjo, saj je bila ena izmed najlepših deklet v Veroni. Julija se je na plesu z njim spogledovala in tudi pogovarjala, a ni vedela, da je to smrtni sovražnik njene družine. Po plesu je Romeo ves začaran od Julijine lepote sklenil, da se bo na tihem pritihotapil do njenega okna.

Romeo (se skriva za grmovjem in opazuje Julijo, ki sloni na balkonu): Oh, ljuba moja. Če bi vedela, kako zelo te ljubim, bi odvrгла še tisti zadnji dvom in se poročila z menoj.

Julija (sama zase): Le zakaj je življenje tako nepredvidljivo? Včasih je lepo kot sonce, včasih je kruto kot noč. Včasih imam občutek, da sploh ne sledim več razumu, ampak samo svojemu srcu.

Romeo (stopi izza grmovja in polglasno zakliče): Včasih je bolje poslušati srce, ker ti le ono pove resnico.

Julija (otrpne in napeto prisluhne. Ko spozna glas, se sprosti): Romeo, Romeo Monteg. Zakaj se tako igraš s svojim življenjem? Skrbi me zate, ker ne bi rada, da te zaloti moj oče. Drago boš plačal v tem primeru.

Romeo: Ah, kaj mi mar za to. Raje umrem, kot da bi moral biti eno samo noč ločen od tebe.

Julija: Zakaj vse te besede? Zakaj me ne moreš pustiti pri miru?

Romeo (nagajivo): Zakaj pa bi te pustil pri miru?

Julija (otožno): Mislim ... Kaj pa je takega na meni? Sem samo dekle, ki je preveč pošteno, da bi bilo zmožno čutiti sovraštvo. Nisem nič posebne. Zadnjič sem očetu rekla, da ni prav, da je tako sovražen. Pa me je nadrl, da sem preveč mehku-

žna. Tudi ti misliš tako?

Romeo: Ne, ne mislim tako. Zame si najlepša in najboljša stvar v mojem svetu. Sovraštvo gor ali dol. Ne bom se oziral nanj. To je njihova težava. Midva sva midva in oni so oni.

Julija: Ja, imaš prav. Konec koncev ... Sovraštvo nikoli ne prinese srečnega konca.

Romeo (se nasmehne in stopi korak naprej, nato pa zagradi bršljan ob steni hiše in z njegovo pomočjo spleza k Juliji): Tako, pa naju nič ne ločuje več.

Julija (smeje): Norec! Kaj, če naju zalotijo?

Romeo (se odkašlja): Veš, ni mi mar za spletke in sovraštvo najinih staršev. Ni mi mar, da bi te moral pravzaprav sovražiti in ti želeti smrt. Hočem in želim si samo tebe. Tvoje misli, tvojo dušo, tvoje telo. Za tvoj priimek mi ni mar. Ljubim te. Bolj kot svoje življenje.

Julija (se mu resno zazre v oči, po dolgem molku reče): Tudi če naju zdaj zalotijo, ti povem, da sama čutim enako. Mogoče še bolj. Raje umrem, kot da bi se ti odpovedala.

Romeo (zašepeta): Ne bi prenesel, če bi ti kdo storil kaj žalega.

Nežno se poljubita. Objeta na balkonu nekaj časa zreta v zvezde.

Julija: Jim bova povedala? Staršem, namreč.

Romeo (omamljeno): Kaj?

Julija: Za najino ljubezen.

Romeo: Morda. Čez čas.

Julija (mu nasloni glavo na ramo): Ljubim te.

Tako stojita še dolgo. Nato se zadaj v sobi nekaj premakne.

Julija (poskoči): Romeo, pri priči odidi! Ga odrine.

Romeo: Čakaj! Julija, nekaj sem se spomnil. (Steče k njej in jo objame.) Ni se nama treba za vedno ločiti. (Z veje bršljana odtrga list in ga izoblikuje v krog. Natakne ji ga na prst in poklekne.) Julija Capulet, obljubljam ti, da te bom ljubil vsak

trenutek tega življenja. Bi me počastila in se poročila z menoj?

Julija (šepetaje): Da.

Romeo (jo strastno poljubi in zašepeta): Jutri ob desetih. Dobiva se v župnišču pri patru Lorenu.

Julija: Srečno do takrat.

Romeo izgine v noč.

Agnes Kojc, 9. razred

Dan spomina na mrtve

November se prične kot mesec gorečih sveč na grobovih. Takrat so namreč pokopališča polna belih krizantem, ki so za Slovence cvet smrti, za nekatere druge narode pa cvet ljubezni. Ali si nista ljubezen in smrt tako blizu kot življenje in smrt? Tako ljubezen kot smrt pa lahko neizmerno bolita. Smrt največkrat povezujemo z mesecem novembrom. V tem mesecu se narava pripravlja na svoje spanje in počitek, dnevi se krajšajo, sonce izgubi na moči in približuje se zima. Vso to naravno dogajanje pa vpliva tudi na razpoloženje ljudi. Vsak november se ljudje spomnimo pokojnih.

V Sloveniji in po svetu 1. novembra obeležujemo državni praznik dan spomina na mrtve oziroma dan mrtvih in krščanski praznik imenovan vseh svetih. Praznik je v prvi vrsti zaznamovan s spominom na ljudi, ki smo jih izgubili – starši, sorodniki, prijatelji, znanci, sosede ... Ob tem se spominjamo vseh umrlih. Običaj narekuje, da na ta dan na grobove sorodnikov in prijateljev odnesemo sveče in rože. S prižigom sveč in tihim postajanjem ob grobovih se poklonimo spominu na pokojne.

Praznovanje vseh svetih je cerkev praznovala že v 4. stoletju kot čaščenje mučencev. Prek Galije pa se je v 9. stoletju praznovanje vseh svetih razširilo tudi v Francijo, Nemčijo in Španijo. Tako cerkev že skoraj 1200 let obhaja praznik vseh svetnikov, ki ga je uvedla, ker je število svetnikov tako

naraslo, da se ni bilo več mogoče spominjati vsakega posebej.

Vsi sveti, praznik vseh svetnikov in rajnih, so bili v Sloveniji po 2. svetovni vojni preimenovani v dan mrtvih, po zakonu o praznikih iz leta 1989 in leta 1991 pa v dan spomina na mrtve. Katoliška cerkev 1. novembra obeležuje spomin na vse svete in 2. novembra spomin na vse pokojne. Toda ker je prvi november v Sloveniji že dolgo časa dela prost dan, so ga ljudje izkoristili tudi za obiskovanje grobov svojih rajnih. Tako sta dva katoliška praznika nekako stopila v eno.

V naših krajih, izven mest, je navada, da se verniki za 1. november zberejo v cerkvi pri maši in nato se odpravijo na pokopališče. Ob tej priložnosti duhovnik opravi na pokopališču kratek molitveni obred. V večjih mestih imajo na ta dan le maše, in sicer kot spomin na umrle in svete.

Mojca Črnčec, 8. razred

Dan reformacije

Reformacija je bila versko, kulturno in politično gibanje v 16. stoletju, katerega cilj je bila preureditev Rimskokatoliške cerkve. Njen začetnik je bil nemški duhovnik Martin Luther, ki je 31. oktobra 1517 na vrata cerkve v nemškem mestu pribil list s 95 tezami, s katerimi je obsojal tedanje ravnanje Rimskokatoliške cerkve. Spodbuda za to dejanje je bilo prodajanje odpustkov in cerkvenih služb, s katerimi je Cerkev želela zaslužiti denar za gradnjo bazilike sv. Petra v Rimu.

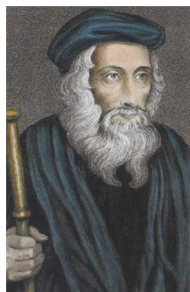
Prve kritike katoliške cerkve so se pojavile že v

Bazilika sv. Petra

Jan Hus

John Wycliffe

14. stoletju. Anglež John Wycliffe in Čeh Jan Hus sta nastopila proti bogatenju cerkve in poudarila, da je edini vir vere Biblija, zato naj jo duhovniki razlagajo v domačem jeziku. Jana Husa so zaradi njegovega prepričanja sežgali na grmadi.

Luthra je papež zaradi upora izobčil iz Cerkve, kasneje pa ga je izobčil tudi cesar. Zaradi reformacije je prišlo do razkola v Cerkvi; na severu Evrope so bili, grobo rečeno, protestanti, na jugu pa katoliki.

Luther je zahteval naslednje:

- naj bo cerkev revna in preprosta, prav tako tudi bogoslužje;
- zavzemal se je proti češčenju svetnikov;
- cerkev se ne sme postavljati nad državo;
- vsak vernik naj sam bere Sveto pismo v svojem jeziku.

Zadnja zahteva je pomembno vplivala na razvoj književnosti v ljudskih jezikih, med drugim tudi na slovensko književnost. V obdobju reformacije so se pojavile prve slovenske knjige. Leta 1550 je protestant Primož Trubar izdal Abecednik in Katekizem.

Reformacija se je torej razširila po vsej Evropi. Boj Rimskokatoliške cerkve proti reformatorjem imenujemo protireformacija.

Dan reformacije praznujemo 31. oktobra.

Urška Nudl in Mojca Toš, 8. razred

Sveti Miklavž

Sveti Nikolaj oziroma sveti Miklavž je eden najbolj priljubljenih svetnikov v dobršnem delu katoliške Evrope. Okrog njega se je spletlo največ legend. Ne Božiček ne dedek Mraz ga nista izpodrinila pri ljudstvu.

Miklavž, ki ima svoj god 6. decembra, je svoj pomen v Evropi učvrstil tudi s tem, da se je povezal in prepletel z vrsto poganskih šeg, po zaslugi Nizozemcev pa je zašel tudi v Ameriko. Tam je iz njega nastala nova podoba o Božičku, vendar drugačna, kot ga je bila vajena Evropa. Ni minilo dolgo, ko se je ameriški Božiček, ki je od Miklavža sprejel vrsto pomembnih lastnosti in tudi ime, vrnil v Evropo, seveda najprej v Anglijo kot Santa Claus. Sveti Miklavž je od 11. stoletja dalje v časteh kot čudodelnik, svetnik, ki prihaja iz temne zimske noči v svetlobo preprostih kmečkih izb in v razkošne sobe mestnih hiš ter spet izgine v temni noči.

Tako se je pojavil tudi v zgodovini. Nikolaj je bil v 4. stoletju škof v Miri, v turškem okrožju Antaliije. Rodil se je leta 240 ali 270 v Patari, in sicer v bogati in zelo pobožni družini. Njegova mati je bila sestra nadškofa v Miri. V duhovnika ga je posvetil njegov stric, ki je bil nadškof. Prav takrat pa naj bi za kugo umrla njegova starša. Po njiju je podedoval veliko premoženje, ki pa ga je razdelil med reveže. Njegov stric je sezidal samostan in za opata v njem postavil Nikolaja. Po stričevi smrti se je odpravil na romanje. V Miri se takrat niso mogli zediniti, koga naj izvolijo na izpraznjen škofovski sedež. Sklenili so, da bo škof tisti duhovnik, ki bo naslednji dan prvi stopil v cerkev. To pa je bil Nikolaj, ki o tem ni vedel nič. Več let je preživel v ječi, kjer je veliko pretrpel. Umrli je v visoki starosti, in sicer leta 342 ali 350.

O njem je prvi pisal sv. Metod iz Konstantinopla, ki je o njem sestavil biografijo. Sveti Miklavž

je kmalu postal eden izmed najbolj priljubljenih svetnikov v vsej Evropi. Na obali Mire naj bi leta 1086 pristala ladja iz italijanskega Barija. Poročilo pripoveduje, da je oborožena četa vdrla v cerkev sv. Nikolaja, odprla sarkofag in odnesla svetnikove kosti v Bari. Takrat so bile kraje svetniških relikvij in vse mogoče manipulacije z njimi pogoste. Ugrabitelji so se izgovarjali, da so svetnikove relikvije odnesli zato, da bi jih rešili pred neverniki. Ostanke sv. Nikolaja so torej ostali v Bariju. Tam še danes z velikimi slovesnostmi obhajajo vsako leto spomin prevoza svetnikovih kosti. Kip sv. Nikolaja vozijo po morju, romarji in verniki najamejo male čolne in ga v procesiji spremljajo. Ljudje so svečano oblečeni, ulice so okrašene z rožami, povsod se sliši godba. Ljudje spremljajo karnevalsko procesijo, v kateri mornarji nosijo po mestu soho sv. Nikolaja, to početje pa se konča z mašo pod odprtim nebom pri baziliki. Proti večeru se s kipom vrnejo v mesto.

V Bari prihaja vsako leto veliko romarjev, ki molijo v baziliki. Ljudje verujejo, da iz sarkofaga še vedno prihajajo zdravilne vibracije iz posmrtnih ostankov velikega svetnika. Sveti Nikolaj naj bi nekoč pomiril nevihto na morju. Potem pa so čez morje prepeljali še njegove posmrtno ostanke, zato je naravno, da so temu svetniku že zgodaj začeli postavljati cerkve in kapele, predvsem ob vodah in pristaniščih.

Na Slovenskem mu je od vseh svetnikov posvečenih največ cerkva, blizu 200. Sv. Nikolaj – Miklavž je zavetnik ljubljanske škofije. Posvečena mu je ljubljanska stolnica.

Legenda predstavlja sv. Nikolaja kot velikega čudodelnika in mogočnega zavetnika. Tako naj bi tri hčere siromašnega moža rešil sramotne usode, ker jim ni mogel dati dote. Ko jim je ponoči porinil skozi okno tri kepe zlata, se je ena zvalila na tla in pristala v copatu, ki je ležala pred ognjiščem, da bi se ogrela. Od tod nemara izhaja šega, da otro-

kom prinaša ponoči darove v nastavljene posode, nogavice, cikle, čevljičke ali copate. Iz treh zlatih kep ali mošenj z denarjem so nastala v ljudski domišljiji zlata in potem rdeča jabolka.

Na razvoj šege o Miklavžu je vplivala še ena legenda. Neki krčmar (po drugih poročilih mesar) naj bi umoril, razsekal in v kad skril tri študente, ki so potovali. Zločin je zaznal Miklavž in jih vrnil v življenje. Tako je sv. Miklavž postal zavetnik šolarjev in študentov. Pri nas je sv. Miklavž tudi zavetnik splavarjev.

Miklavž se pojavlja v zimskem času, ker je ta čas po prastarih pojmovanjih obdobje duhov. Zemljo obiskujejo duhovi prednikov. Taki časi so navadno ob koncu koledarskega leta. Miklavža na svojih obiskih po domovih spremljajo parkeljni. Parkeljni so hudiči, na sebi nosijo verige in z njimi strašijo otroke, včasih že nekaj dni pred miklavževim. Miklavževo se je iz mestnih hiš razširilo na podeželje. Zdaj ga praznujemo v večini evropskih držav in je eden najbolj znanih praznikov.

Doroteja Križan, 8. razred

Božič

Največji in najstarejši krščanski praznik je velika noč, vendar pa je božič med ljudmi gotovo najbolj priljubljen praznik, ki je v stoletjih zvezal nase celo paleto najrazličnejših kulturnih prvin in z njimi šeg, navad ter verovanj, ki so velikokrat predkrščanskega izvora. Ker so Kristusov prihod, vloga in delovanje polni simbolov, je zelo verjetno, da se je rodil marca, in sicer v znaku rib (Pisces). Riba je prastar simbol življenja. Je simbol ljubezni in je bila atribut ljubezni indijskih božanstev že tisočletja pred Kristusovim prihodom.

Božič je spomin na Kristusovo rojstvo. O njem sta govorila samo Matej in Luka; oba posvečata rojstvu in Jezusovi mladosti prvi dve poglavji svo-

http://www.christmas-town.net/images/national-christmas-tree.jpg

jih evangelijev. O tem poročata vsak po svoje, tako da se evangelista ne ponavljata. Matej namreč pripoveduje druge stvari kot Luka. Kolikor nam je danes znano, prvi kristjani niso obhajali praznika Kristusovega rojstva.

Prva vest o obhajanju božiča prihaja z Zahoda. Klemen Aleksandrijski (umrl leta 215) piše, da so ga v Aleksandriji obhajali 25. pahoma, to je 20. maja. Koledar je bil izpopolnjen leta 354 in spet omenja božič, kar pomeni, da je bilo praznovanje božiča takrat že ustaljeno. Po zadnji ureditvi praznikov je glede pomena božič takoj za veliko nočjo. Bogoslužno leto se zaradi dveh večjih krščanskih praznikov deli v dve obdobji. Božično, od prve adventne nedelje do praznika Jezusovega krsta, in velikonočno, od prve postne nedelje do praznika sv. Trojice. Božič spada med štiri zapovedane praznike, ki so gibljivi in jih kristjani ne obhajajo vedno na nedeljo.

Vsak dan v letu ima samo eno samo mašo, božič pa jih ima tri. Prva je opolnoči. To je tako imenovana polnočnica ali angelska maša. Druga je v zgodnjih jutranjih urah in se imenuje zorna ali pastirska maša. Tretja maša je čez dan in se imenuje dnevna ali velika maša. Navada treh maš izvira iz betlehemskega praznovanja božiča.

K božičnim praznikom spada še nedelja po božiču, ki je posvečena sveti družini, osmina gospodovega rojstva oziroma praznik božje matere

Marije ali novo leto. Gospodovo razglašenje ali sv. trije kralji, Jezusov krst in gospodovo darovanje ali svečnica, s katero se božična doba konča. Osmi dan je imel v sklopu praznika, ki so ga obhajali ves teden, velik pomen.

Božiček

Američani ne bi bili Američani, če ne bi imeli kraja, ki se imenuje Santa Claus (država Indiana), kjer stoji na glavni ulici Božičkov kip, blizu Lake Placida. Te kraje za božič otroci dobesedno zasipajo s pismi Božičku. Na Grenlandiji so ustanovili uradno Božičkovo pošto, katere naloga je, da odgovorijo na tisoče pisem otrok z vsega sveta. Pri tem pomagajo celo psihologi. Pošta v Grendlandski prestolnici Nuuku je del Božičkovega centra, ki je stal dva milijona dolarjev. Pisma prihajajo tja vsak dan, celo poleti. Leta 1991 jih je na primer prišlo osemdeset tisoč, pričakujejo jih še več. Naslov pa je: Božiček - Santa Claus, Nuuk (Godhab), Grönland Denemark.

Navade ob božiču

Iz smrekovine, jelovine, borovine, macesna in nekaterih omenjenih rastlin se spletajo božični venci, ki jih okrasijo še s storži, z rdečimi pentljami in drugim. Pod temi venci so ponekod v Evropi domači prepevali s prijatelji, z zaljubljenici pa so se poljubljali (ni čisto jasno, od kod ta šega), zato jim na primer v Angliji rečejo »veje za poljubljanje.«

Božično drevo

Je simbol upanja in veselja. Prvo poročilo o zimzelenemu drevesu, pušpanovem stebelu, okrašenim s svečkami, pa sega šele v drugo polovico 17. stoletja in prihaja z dvora Hannovra, torej s protestantskega sveta. V Ameriki naj bi se postavilo prvo božično drevo pod vplivom nemških izseljencev, in sicer leta 1830 ali nekje kasneje. V Washingtonu prižge lučke na veliki smreki, ki sto-

Dedek Mraz

http://4.bp.blogspot.com/_JURSFVEP8Gc/Sxwp6Arl_ZI/AAAAAAAAAAv/ggH1zPF556c/s320/450px-Dedek_Mraz.JPG

ji na trati pred Belo hišo, sam predsednik ZDA. Petdeset obarvanih kroglastih žarnic predstavlja petdeset ameriških držav.

Jaslice

Kdaj so se začele po cerkvah in hišah postavljati jaslice, ne vemo natančno. Pri njih gre za tridimenzionalno, navadno miniaturne prikazane prizore Kristusovega rojstva, poklonitve pastirjev in treh kraljev. Jaslice so postavljene najmanj do svetih treh kraljev oz. do svečnice (2. februar), ko je konec božičnih praznikov. Na Slovenskem so prve cerkvene jaslice postavili v Ljubljani, in to leta 1644, le štiriinosemdeset let za prvimi portugalskimi.

<http://www.urhinja.si/stran/images/stories/blog/Zlaticarjeve%20jaslice%20025.jpg>

Božične pesmi

Božične pesmi so nastale iz pesmi, ki so jih na ta praznik recitirali po cerkvah. Najstarejša znana pesem izvira iz 11. stoletja in jo že devetsto let prepevajo enako.

Začne se tako: Zdaj nam bodi dobrodošel Gospod Kristus, ki si Gospod vseh nas.

Znane so tudi angleške božične pesmi (Christmas carols), ki so nastale v 12. stoletju kot enostavne posvetne pesmice za ples. Najbolj priljubljena pesem pa je Sveta noč.

Katja Emeršič in Eva Ornik, 8. razred

Novo leto

Novo leto je običajno praznični dan, ki obelčuje začetek novega koledarskega leta. V gregorijanskem koledarju, ki velja v večini sveta, je to 1. januar. Zadnji del leta je 31. decembra in se imenuje silvestrovo, saj ima ta dan god sveti Silvester, 33. papež.

Praznovanje novega leta skozi zgodovino

Včasih se je novo leto praznovalo ob veliki noči, 21. marca. V rimskih časih je bil začetek leta 1. marca. Leta 1582 sta gregorijanski koledar uvedla papež Gregor XIII. in neapeljski zdravnik, matematik in astronom A. Loisius Lilius. Leta 1622 papeški koncil sprejme, da se novo leto začne 1. januarja. V julijanskem koledarju, ki ga uporablja pravoslavna cerkev, je novo leto 14. januarja. Muslimansko novo leto se začne 30. januarja. Judojsko novo leto pa se začne 22. septembra. V Sloveniji je novo leto državni praznik, ki ga praznujemo, kot tudi nekatere druge države, še 2. januarja.

Novo leto in prestopna leta

Glede prestopnih let pa je izdal papež sledeči predpis, ki predstavlja bistvo gregorijanskega koledarja. Prestopna so leta, ki so deljiva s 4, vendar z omejitvijo, da so od let z dvema ničloma na koncu prestopna le tista, ki so deljiva s 400. Gregorijanski koledar so takoj sprejele le maloštevilne tedanje države, osvojen je bil postopno. V Rusiji, Turčiji, Egiptu in na Kitajskem so ga sprejeli šele v našem stoletju. Danes velja gregorijanski koledar praktično po vsem svetu.

Vrste koledarjev

Koledarje delimo na tri tipe. Odvisno je od tega, katera časovna enota v koledarju je vodilna. Tako kot ves zahodni svet tudi v Sloveniji uporabljamo gregorijanski koledar, ki temelji na solar-

Ognjemet

nih ciklih in je usklajen s tropskim letom, zato ga imenujemo tudi solarni koledar. V nasprotju z gregorijanskim koledarjem temelji islamski koledar izključno na menjavi luninih men in spada med lunarne koledarje. Tretji tip koledarja se imenuje lunisolarni koledar. To so koledarji, ki temeljijo na luninih ciklih. Ker pa pride do razhajanj s solarnimi cikli in je leto solarnega koledarja po dnevih krajše od leta solarnega koledarja, vsakih nekaj let dvanajstim lunarnim mesecem dodajo še dodatni 13. mesec. Med lunisolarne koledarje spada tudi kitajski koledar.

Šege in navade

Številne novoletne šege in navade so nastale predvsem zato, da bi vplivale čarodejno na rodovitnost zemlje, zdravje, srečo in podobno. S tem namenom dajejo na novoletno mizo razne predmete. Tako dajejo pod prt semena in denar. Ob novem letu vraževerno pravijo, da ne jej kokoši, saj vleče v preteklost. Jedli naj bi pujsa, saj ta rine naprej. Za novo leto velja kar nekaj pregovorov:

- Kdor zgodaj vstane na novega leta dan, bo vstajal vse leto zgodaj.
- Vso leto boš delal to, kar si počel na novo leto.
- Kdor je lačen na ta dan, ne bo v naslednjem

letu nikoli sit.

Na starega leta dan oz. silvestrovo spečejo na Slovenskem posebne kruhe, ob mraku prižgejo kadilo in kropijo. V navadi je streljanje, s katerim so nekoč hoteli preplašiti zlohodne duše rajnikov in zle demone. V Škofji Loki, Poljanski dolini odsejajo sadno drevje. Prebujeni duhovi naj bi poskrbeli za dobro sadno letino.

Praznovanje novega leta

Kako 'moderni' svet praznuje novo leto, je najbrž vsakemu znano. Ljubljanci hodijo na Prešernov trg, Mariborčani na Trg svobode, dunajska elita ima svoj operni bal, Brazilci divje praznovanje v Rio de Janeiru ...

Simboli novega leta

Novo leto povezujemo s posebnimi simboli. Simbole lahko opazujemo na novoletnih voščilnicah, koledarjih in dekoraciji. Večina simbolov izhaja iz religioznih predstav. Večinoma prinašajo srečo. Podkev je simbol sreče in zdravja, plodnosti in rodovitnosti. Če gledata krajca navzdol, pomeni zaščito zoper demone, škrate in čarovnice. Kadar gledata krajca navzgor, pomeni to srečo v hiši in družini. Podkev naj bi imela tudi svojo moč, ker je iz železa. Pikapolonica je prastari simbol za srečo, rodovitnost, ponekod tudi za smrt. Človek je nikakor ne sme ubiti. Dimnikar prinaša srečo, kar izvira iz njegove povezanosti z ognjem. Ogenj je nekaj svetega – simbol družinske sreče. Ker zna dimnikar očistiti ognjišče in dimnik, je simbol družinske sreče. Detelja je rastlina, ki preganja demone in čarovnice. Kdor ima spravljeno štiriperesno deteljo, ima uspeh in srečo. Pogosto predstavljajo novoletne simbole še prašički, mušnice, zvonovi in škrate.

Mojca Črneč, 8. razred

Dimnikar

Nogometno prvenstvo leta 2010

Španska nogometna reprezentanca

Ob olimpijskih igrah velja SP v nogometu za največji športni dogodek. In leto 2010 je bilo olimpijsko in tudi nogometno obarvano. Če so bile pozimi oči uprte v Kanado in nastope športnikov na 21. zimskih olimpijskih igrah, pa je bilo poletje v znamenju zaključnega turnirja 19. SP v nogometu.

	Priimke, ime	Višina	Teža	Klub
4	Slokar, Uroš	210 cm	116 kg	Montepaschi Siena
5	Lakovič, Jaka (C)	186 cm	82 kg	Barcelona Bàsquet
6	Rizvič, Hasan	212 cm		Unics Kazan
7	Bečirovič, Sani	195 cm		AJ Milano
8	Klobučar, Jaka	198 cm	85 kg	KK Partizan
9	Udrih, Samo	195 cm	91 kg	CB Estudiantes
10	Nachbar, Boštjan	207 cm	102 kg	Efes Pilsen
11	Dragič, Goran	193 cm	82 kg	Phoenix Suns
12	Jagodnik, Goran	203 cm	104 kg	Union Olimpija
13	Zupan, Miha	205 cm		KK St. Petersburg
14	Vidmar, Gašper	210 cm		Fenerbahçe Ülker
15	Brezec, Primož	216 cm	116 kg	Milwaukee Bucks

Nogometno prvenstvo se je odvijalo v Južnoafriški republiki, in sicer med 11. junijem in 11. julijem, kjer se je pomerilo 32 držav.

Čez kvalifikacijsko sito se je prebijalo čez 200 držav, prav vse z mislijo po osvojitvi svetovnega nogometnega prestola za naslednja štiri leta. Aktualni prvaki so tokrat postali Španci.

Prvenstvo je zaznamovala tudi posebna maskota, imenovana Zakumi – leopard z zelenimi lasmi. Barvno se je ujemala s športno opremo države gostiteljice (rumeno-zelena).

Mojca Črnčec, 8. razred

Svetovno prvenstvo iz košarke

27. avgusta se je začelo SP košarke v Turčiji. Igrali so v štirih skupinah. Slovenija je bila v skupini C, in sicer skupaj s Tunizijo, Hrvaško, z ZDA, Iranom in Brazilijo.

Slovenija je najprej igrala s Tunizijo in dosegla veliko zmago 80 : 56.

29. avgusta je Slovenija igrala z ZDA. Tekmo je izgubila, in sicer je bil rezultat 99 : 77. 30. avgusta je igrala s Hrvaško. Rezultat je bil 91 : 84. 1. septembra je igrala z Brazilijo in zmagala zelo na tesno, kajti rezultat je bil 77 : 80. 2. septembra je igrala z Iranom in zmagala za pet točk. Rezultat

http://img.rtrvsi.si/_up/upload/2010/09/02/64723395_istambul_2010-10-02_024.jpg

je bil 65 : 60. V osmini finala je igrala z Avstralijo in prepričljivo zmagala z rezultatom 87 : 58. Tako je prišla v četrt finale. To je bil za slovensko reprezentanco velik dosežek. Ampak imeli smo težke nasprotnike. Igrali smo z domačini, Turki, in na žalost izgubili z rezultatom 95 : 68. Ta tekma je bila najbolj gledana na TV Slovenija. Ogledalo si jo je 221.200 gledalcev.

V tabeli je zasedba, s katero je Slovenija igrala v Turčiji, selektor slovenske košarkaške reprezentance pa je Memi Bečirovič.

S svetovnimi prvaki smo igrali tudi mi. To so bili Američani, ki so premagali domačine z rezultatom 64 : 81.

Katja Emeršič, 8. razred

Miss sveta 2010

V kitajskem mestu Hainan so za najlepšo izbrali predstavnico Združenih držav Amerike, svetlolaso Alexandrio Mills. Sicer se zmagovalka, ki je pravkar končala srednjo šolo, ukvarja tudi z manekenstvom, rada pa tudi potuje. Njena življenjska ambicija je postati fotografinja, čeprav je kot sanjskega večkrat navedla tudi poklic učitelja. Alexandria posluša country in rock glasbo, seveda pa kot številne misice tudi poje.

http://img.siol.net/10/303/634240552130583232_rtu0dg.jpg

Miss sveta 2010 Alexandria Mills, prva spremljevalka Emma Wareus iz Bocvane in druga spremljevalka Adriana Vasini iz Venezuele

Prva spremljevalka je postala temnopolta predstavnica Bocvane, druga pa rjavolasa predstavnica Venezuele. Komaj 18-letna plavalas lepota, sicer maturantka iz Kentuckyja, je ob razglasitvi, ko ji je lanska miss sveta Kaiane Aldorino iz Gibraltarja na glavo posadila krono, zajokala, nato pa se sprehodila do prestola v obliki diamanta, ki so ga izdelali v čast 60. obletnici izbora.

Letošnjo žirijo je sestavljalo sedem nekdanjih misic: Denise Perrier Lanfranchi (1953), Ann Sydney (1964), Mary Stävin (1977), Agbani Darego (2001), Maria Julia Mantilla (2004), Zhang Xi Lin (2007) in Ksenia Sukhinova (2008). Dvourni prireditelji so popestrili razni gostje, med njimi tudi Shayne Ward, zmagovalec šova X Factor, Dave Koz, ameriški saksofonist, Carlos Aponte, portoriški pevec.

Miss Slovenije Sandra Adam je lepotni izbor zapustila že v začetku oktobra, saj jo je izdal imunski sistem, tako slovenske predstavnice letos nismo imeli.

Največkrat sta naslov najlepše osvojili Venezuela in Indija, in sicer vsaka po pet.

Mojca Črnčec, 8. razred

[Zgodovina baleta]

<http://www.mojasajje.com/wp-content/uploads/2010/11/balet.jpg>

Balet

Balet je glasbeno-gledališka umetnost, katere vsebina se izraža s plesom. Plesne prireditve, ki so začetek kasnejše baletne umetnosti, se začno pojavljati v 16. in 17. stoletju na italijanskih in francoskih dvorih, in sicer na osnovi ljudskih in družabnih plesov ter renesančnih umetnosti. In ker so se ti plesi odvijali bodisi na vrtovih ali v plesnih dvoranh oz. dvorih, so se imenovali dvorni baleti. Nekoč so v baletu nastopali tudi konji. Balet se je najprej pojavljal samo kot del opere in si tako utrl pot v gledališče. Ko je balet prešel v gledališče, so vloge, ki so jih prej plesali dvorjani, prevzeli profesionalni plesalci in tako so prišli na svoj račun tudi drugi ljudje. Vendar balet ni ostal le pri gledališču, leta 1672 je Ludvik XIV. v Parizu ustanovil prvo baletno šolo, ki se je imenovala Academie Royale de Danse, kar pomeni Akademija kraljevega plesa. Njen vodja je postal Francoz Pierre Beauchamp, ki je prvi opisal in zapisal korake in pozicije, ki so se takrat uporabljali v baletu. S svojim delom je postavil temelje današnjemu baletu. Tedaj se je balet začel širiti po Evropi in na druge celine.

Balet se je skozi svojo zgodovino razvijal najprej počasi, nato pa vedno hitreje. Do začetka 19. stoletja so bile balerine oblečene v dolg tutu.

Tutu

Ne, ni tiskarski škrat, tutu je baletno krilo. Najprej jim je segalo malo pod kolena in je bilo narejeno iz tančic. Zgornji del se je tesno prilegal telesu. Pričesko pa so si naredile takole: lase so si razdelile po sredini glave, z njimi prekrile ušesa in jih spele zadaj v figo. Takšno podobo imajo balerine še danes. Balet se je razvijal naprej in v začetku 20. stoletja so gibi postajali drznejši, zato so balerine začele nositi krajše tutuje, ki so bili narejeni prav tako iz lahke tkanine, ki pa je bila v več plasteh. Tak kostum je njihove gibe še bolj poudaril. V istem stoletju je balet dosegel višji nivo. Ne samo, da se je v tem času prva balerina povzpela na konice prstov in s tem izgledala višja, veličastnejša, temveč je s tem gledalce osupnila, balet pa je postal vedno bolj iskan. Copati so bili takrat še mehki, zato je potrebovala kar nekaj moči, da se ji je uspelo postaviti na konice prstov. V 20. st. so začeli balet deliti na romantični in klasični. Med njima ni velikih razlik. Klasični balet ima le nekoliko drznejše in zahtevnejše korake kot romantični balet. Proti koncu 19. stoletja so se baletne zgodbe začele izpopolnjevati. Zgodba je bila skozi ples predstavljena za enega plesalca – to je solo, ples za dva – to se pravi pas de deux, prav tako pa za majhne in velike skupine baletnega zbora.

Kasneje se je oblikoval tudi moderni balet, ki pa pogosto nima zgodbe, so samo občutja in razpoloženje.

Balet ima izvor v 15. stoletju, in sicer v Italiji. Ples so preselili v druge države, kot sta Francija in Rusija, v zadnjem času pa v Ameriko.

Eden znanih mojstrov plesa v tistem času je bil Domenico da Piacenza. Začel je poučevati za druge ljudi. Prva baletna šola se je začela v Franciji, kjer je poučeval Juliette Blanche.

V 18. stoletju balet napreduje. Plesalci so nosili obroče, lasulje, steznike. V tem obdobju balet razdelimo v tri tehnike, in sicer demi-caractère,

<http://www.dancescene.org/wp-content/uploads/2010/04/ballet.jpg>

<http://de.academic.ru/pictures/dewiki/77/Marie-taglioni-in-zephyre.jpg>

sérieux in comique. V 19. stoletju so se zgodile mnoge družbene spremembe, kar se odraža tudi v baletu in plesu, saj je gibanje v bolj romantični obliki.

Balet in baletne predstave v Sloveniji

Zgodilo se je v 18. st., ko so sem prišle italijanske in nemške potujoče operne družine. Takrat so se začele vrstiti prve baletne predstave. Ljudje so balet sprejeli, saj so v Deželnem gledališču od leta 1892 začeli zaposlovati tudi prve tuje plesalke za svoje predstave. V času delovanja dramatičnih društev so v Ljubljani in drugod po Sloveniji izvajali plesne vloške v ljudskih igrah, in sicer s petjem in plesom v operah. V njih so nastopali plesalci in igralci. Prvo slovensko baletno pantomimo Možiček, avtorja J. Ipavca, so predstavili leta 1912, in to v Ljubljani in Celju. Prvi poklicni baletni ansambel je bil ustanovljen leta 1918 v ljubljanski Operi, kar je bilo med prvimi v kraljevini SHS. Po letu 1945 je bil baletni ansambel osnovan tudi v Mariboru. Že od ustanovitve dalje je balet postal enakovreden oblikovalec slovenske gledališke kulture.

Danes poznamo več vrst baletov. Najpogostejši so jazz balet, klasični balet, romantični balet, moderni balet. Namen jazz baleta je združiti osnovne elemente jazz (muzikalnost, ustvarjalnost, lahko gibanje, čustvenost ...) in tehnike (na podlagi sodobnih tehnik in klasičnega baleta). Predvsem pa gre za razvijanje osebne interpretacije in izražanja. To je ples, ki pomeni veselje in zabavo. Ta je zelo precizen, strog, zahteven in ima strogo napisana pravila. In čim bolj se jih balerina drži, tem bliže je »popolnosti«. Ravno po tej strogosti in predpisaniosti se najbolj razlikuje od modernega, ki dovoljuje več svobode in možnosti balerini, da se izraža na nek drugačen način.

Mojca Črnčec, 8. razred

Orehovi rogljiči

<http://www.mojirecepti.com/slike/mleci-rogljicki.jpg>

Testo:

1 kg gladke moke
1 dag soli
12 dag masla
3 cela jajca
6 dag kvasa
2 zavitka vanilija
limonina lupina
malo ruma
0,5 l mleka oz. po potrebi

Orehov nadev:

2 dl mleka
3 dag margarine
6 dag sladkorja
20 dag orehov
5 dag piškotov
1 vanilij
1 žlica ruma

Postopek

Mleko, margarino in sladkor zavremo. Poparimo orehe in dodamo še ostale sestavine. Ko se nadev ohladi, dodamo še rum.

Kvas zdrobimo, dodamo žličko sladkorja, malo toplega mleka in pustimo vzhajati. Pomešamo jajca, sladkor, vanilij, maslo, nekaj toplega mleka. Zmes ogrejemo. V moki oblikujemo jamico in dodamo kvasno zmes ter ostale sestavine. Testo zgnetemo, da je gladko. Testo razdelimo na pet enakih delov, ga pokrijemo, pustimo, da vzhaja približno pol ure. Nato testo pomokamo, razvaljamo na okroglo, ga razrežemo na osem enakih delov, nato ga namažemo z orehovo kremo. Lahko pa ga seveda namažemo tudi z marmelado, s čokolado ali kako drugo poljubno kremo.

Zvijemo v obliko rogljiča, položimo na pekač (ga obložimo s papirjem). Namažemo z raztepenim jajcem in damo v pečico. Pečemo na 180 stopinj Celzija, in sicer približno 15 minut.

Pa dober tek!

S skuto polnjene paprike

<http://www.kulinarika.net/slikerecepti/14397-1.jpg>

Sestavine:

15 podolgovatih rumenih paprik
250 g skute
1 čili (po želji)
olivno olje
sveže mleti poper
morska sol
origano
peteršilj
kocke kruha

Postopek

Paprikam odrežemo zgornji del. V posodi dobro zmešamo olivno olje, skuto, origano, poper, peteršilj in čili. Paprike napolnimo z maso (ne preveč) in jih na zgornjem delu zamašimo s kruhom in z zobotrebem. Nato jih zložimo v pekač, pokapljamo z malo olja in damo za 45 minut v pečico, da se paprike zmechajo. Lahko pa jih pečemo tudi v ponvi ali na žaru. Postrežemo kot samostojno jed, lahko pa tudi kot prilogo k piščancu in h krompirju iz pečice.

Goveji zvitki

Sestavine:

peteršilj
1 strok česna
100 g gnjati - kuhane
100 g slanine
parmezan
sol
poper
350 g govedine – stegno
olivno olje
belo vino
3 sveže paradižnike
polovico korenja
polovico čebule
polovico zelene

Postopek

Peteršilj in česen na drobno sesekljamo ter damo v skledo. Dodamo še na kocke narezano gnjat, slanino, parmezan, sol in poper. 4 zrezke potolčemo in jih prerežemo na polovico. Na vsako polovico damo nekaj nadeva, jih zvijemo in spnemo z zobotrebcom. Segrejemo olje in zvitke popečemo. Dolijemo pol kozarca belega vina in dušimo toliko časa, da vino izpari. Zvitke vzamemo iz ponve in jih pokrijemo, da ostanejo topli. Paradižnike narežemo na kocke. Korenje, čebulo in zeleno narežemo ter damo v ponev, kjer smo

prej pekli meso. Če je potrebno, dolijemo nekoliko vode. Dodamo še narezan paradižnik in sol ter dušimo 10 minut. Zvitke nato položimo nazaj v ponev in vse skupaj dušimo še 20 minut.

Krepko skutno pecivo

Sestavine:

500 g nepasirane skute
2 jajci
2 lončka jogurta
7 jedilnih žlic olivnega olja
7 jedilnih žlic rjavega sladkorja
7 jedilnih žlic moka
1 pecilni prašek
Sestavine za nadev:
1 lonček kisle smetane
1 jajca

Postopek

Vse sestavine premešamo z ročnim mešalnikom, maso prelijemo v pomaščen in nekoliko pomokan pekač ter pečemo približno 10 minut pri 200 stopinjah. Med peko gladko zmešamo jajce in kisló smetano ter zmes po 10 minutah zlijemo po pecivu. Pečemo še 35 minut pri 190 stopinjah. Pustimo, da se sladica ohladi, nato jo razrežemo in ponudimo.

Recepte pripravila: Mojca Toš, 8. razred

[Topli napitki]

Vroča čokolada

<http://www4.slikomat.com/09/1123/rws-31986-.jpg>

Sestavine:

8 dl mleka
2 dl vode
10 dag sladkorja
20 dag temne čokolade
1 dl sladke smetane
ekstrakt vanilije
kakav ali cimet za posip

Priprava

V lonec vlijemo mleko, vodo in sladkor. Ob neprestanem mešanju sestavine segrevamo. Ko zavrejo, odstavimo. Dodamo čokolado in mešamo, dokler se ne stopi. Postrežemo v skodelice. Stepeno sladko smetano, dodamo vaniljin ekstrakt in napitek okrasimo. To je osnovni recept, ki ga lahko spreminjate tako, da dodate različne začimbe, kot so cimet, klinčki, čili v prahu itd.

Čaj iz brusnic

<http://www.covernmagazin.com/caj-brusnica.jpg>

Sestavine:

1 l soka iz brusnic
3 dag sladkorja
palčka cimeta
klinčki - muškatni orešek

Priprava

V lonec vlijemo sok iz brusnic, dodamo sladkor, palčko cimeta, tri do štiri klinčke in ščepec muškatnega oreška. Ko sestavine zavrejo, kuhamo še 15 minut. Pred serviranjem precedimo in postrežemo z rezino limone.

Katja Emeršič, 8. razred

Pa pogledjmo, kaj zvezde kažejo v letu 2011.

Oven

Pred seboj imate čudovito leto. Dokazano bo, da stara ljubezen nikoli ne zarjavi. Uživali boste v prijateljski družini, kjer pa lahko spoznate celo kakšno novo simpatijo. Prva polovica leta bo vam zelo naklonjena tudi na finančnem področju. Paziti pa morate na zdravje, saj vam zna zagosti tudi kakšen prehlad.

Bik

Zabavno in veselo leto je pred vami! Čaka vas izjemno romantično leto, saj boste spoznali nekoga, ki vam je pisan na kožo. To bo ljubezen na prvi pogled. Glede denarja bodite pazljivi, saj lahko preveč zapravite za nepotrebne nakupe, ki pa na koncu morda ne bodo tako pametni. Zdravje pa bo v tem letu odlično.

Dvojčka

Lahko bi bilo bolje, vendar vas tudi v tem letu čaka nekaj lepih presenečenj. Starši bodo radodarni, dobili boste kar nekaj denarja, ki pa ga boste po nepotrebnem zapravili. Na koncu vam je lahko morda celo žal, da niste kakšnega evra dali v hranilnik. Morda bi vam prav prišel med počitnicami. V ljubezni se obetajo spremembe. Nekdo vas že kar nekaj časa opazuje. Pazite na zdravje.

Lev

Planeti vam bodo v tem letu izjemno naklonjeni. Vse se vam bo uresničilo. Včasih se vam bo zdelo, da sanjate. Simpatij bo veliko, odločitev bo težka, vendar se boste na koncu pravilno odločili. Le pogumno! Denarja ne bo veliko, vendar dovolj. Zdravje vam bo služilo.

Devica

Leto sprememb. Končali boste, kar ste si zadali. V šoli boste blesteli. Imeli boste veliko energije, ki jo boste vložili v šolsko delo, kar se vam bo ob koncu leta obrestovalo. V ljubezni boste iskali in iskali. Nekateri boste našli, nekateri pa boste še nekaj časa morali čakati. Brez skrbi. Čaka vas lep konec leta. Šolo boste uspešno zaključili, neizmerno boste uživali v počitnicah. Denarja bo dovolj. Zdravje pa bo občasno ponagajalo, vendar bodo mamina zdravila hitro pomagala.

Rak

V začetku tega leta boste zelo občutljivi. Velikokrat boste nezadovoljni s sabo in tudi s prijatelji. Potrebovali boste pogovor. Pazite, da ne boste zaradi tega popustili v šoli, ker boste potem imeli še dodatne težave doma. V mesecu marcu se vam bo razpoloženje izboljšalo. Naenkrat boste zablesteli. Priljubljenost med ljudmi bo naraščala. Pojavila pa se bo tudi skrivna ljubezen. Bodite pozorni!

Škorpion

Pazite, da ne boste v tem letu preveč razsipni. Hitro lahko zapravite denar za stvari, ki pa niso potrebne. Potem vas bo bolela glava in bo vse skupaj vplivalo na vaše zdravje. Ponagajati bi vam znali tudi mlajši družinski člani. Bodite strpni, kajti tudi vi ste bili nekoč majhni. Ljubezen se bo iskrila na vse konce. Simpatij bo veliko, ob koncu šolskega leta pa vas čaka pravi/-a.

Strelec

Prijateljstvo bo letos na preizkušnji. Pazite se nekoga, ki vam že dlje časa želi slabo. To lahko tudi rešite s stiskom roke in ponudite prijateljstvo. Doma bo včasih neznosno. Starši vas velikokrat ne bodo razumeli. Imeli pa boste oporo v zelo dobrem prijatelju. Ljubezen vas bo preizkušala. Bodite pozorni na okolico. Nekomu ste neizmerno všeč. Pri denarju pa pazite, kako ga boste porabili. Zdravje bo zadovoljivo.

Kozorog

V ljubezni boste imeli srečo, lahko pa pride do manjših težav. Z dobro voljo in lepo besedo boste vse rešili. Še več sreče boste imeli v šoli. Pričakujete lahko lepe ocene. Doma bo bolje kot lani. Denar boste po nepotrebem zapravljali, vendar vam ga ne bo zmanjkalo. Zdravje vam bo dobro služilo, kar boste dosegli z gibanjem v naravi.

Vodnar

Imeli boste srečo v ljubezni. Ne boste verjeli, da se lahko tako hitro zaljubite, vendar se vam bo prav to zgodilo. Sreča pa vas bo spremljala tudi doma, kjer boste imeli podporo staršev. Ti vam bodo finančno pomagali, da boste kupili nekaj, kar si že dolgo želite. Zdravje bo zadovoljivo. Morda se vas lahko poloti samo kakšen majhen prehlad.

Ribi

Že dolgo čakate na pravo ljubezen. Našli jo boste v prvi polovici leta. Prišla bo nepričakovano. Našli boste osebo, ki vas bo razumela in podpirala. Pazite pa, da ne boste popustili v šoli. Če se vam to zgodi, boste imeli doma veliko težav. Denarja ne bo veliko, vendar ga bo dovolj. Zdravje pa je področje, za katerega vam ni potrebno skrbeti.

Tehtnica

Leto 2011 bo za tehtnice dobro leto. V ljubezni ne bo težav. Manjše težave boste imeli v družini. Včasih se vam bo zazdelo, da vas nihče ne razume. Slabo voljo boste odpravili s sprehodom ali pa s kakšnim ljubim konjičkom. Pazite, da vam ne bo zdravje preveč nagajalo. Denarja bo dovolj. Ljubezen pa bo letos cvetela!

Doroteja Križan, 8. razred

Navpično:

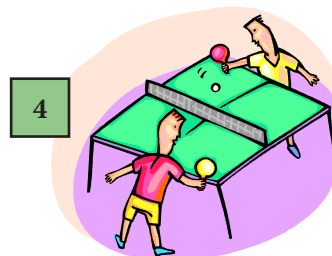
1

6

3

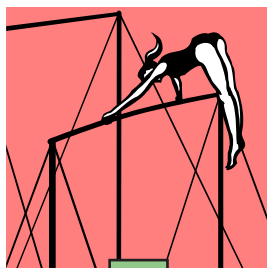
4

4

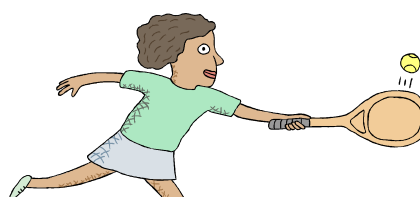
Vodoravno:

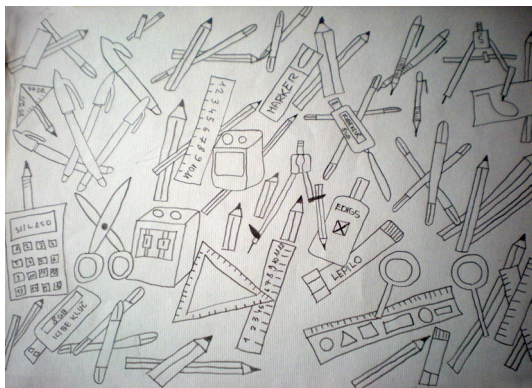
2

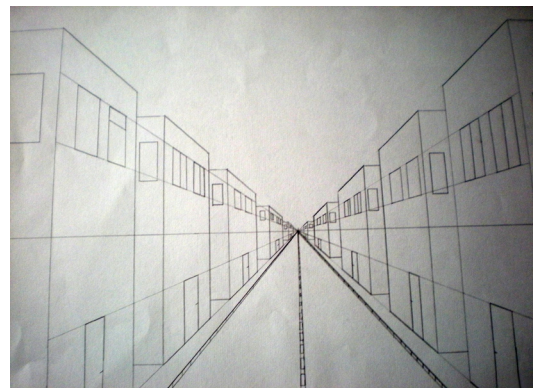
5

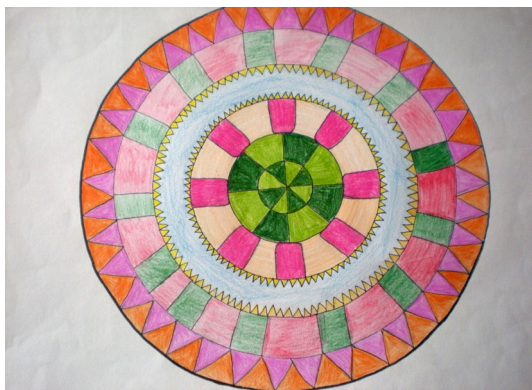
7

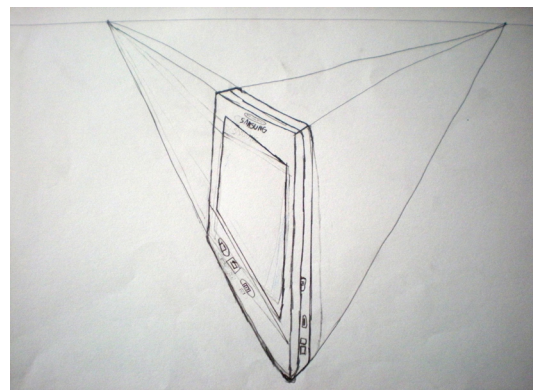
Alen Reisman, 7. razred

Aleš Šenekar, 9. razred

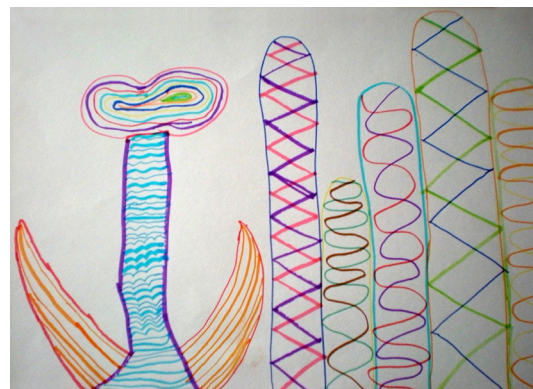
Anja Zorjan, 7. razred

Blaž Drašak, 9. razred

Domen Majer, 7. razred

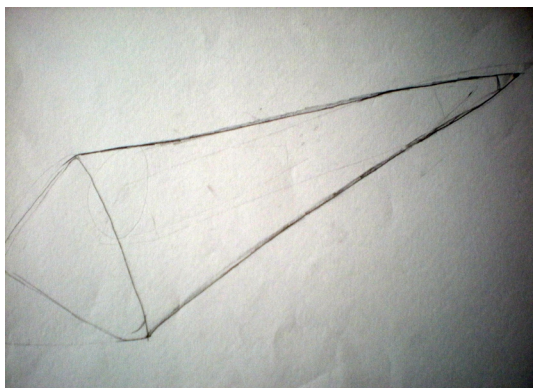
Doris Ribič, 6. razred

Eva Ornik, 8. razred

Filip Senekovič, 4. a

Gabrijela Grabušnik, 9. razred

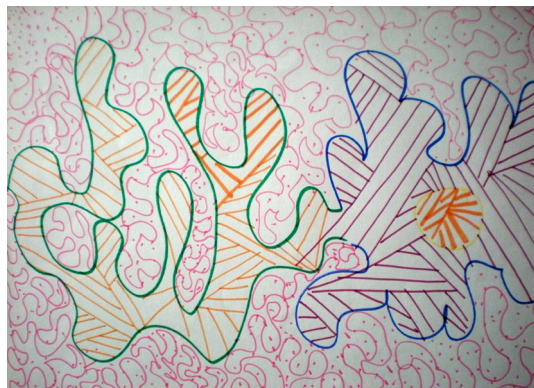
Jože Bračič, 7. razred

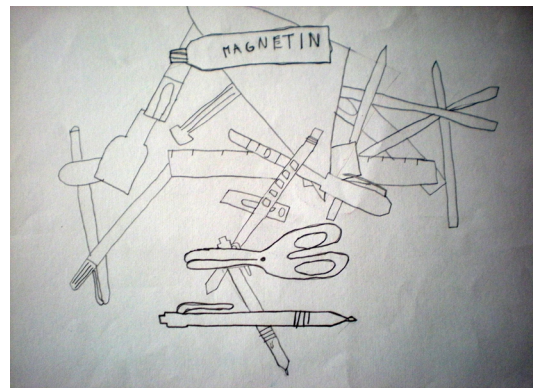
Larisa Horvat, 7. razred

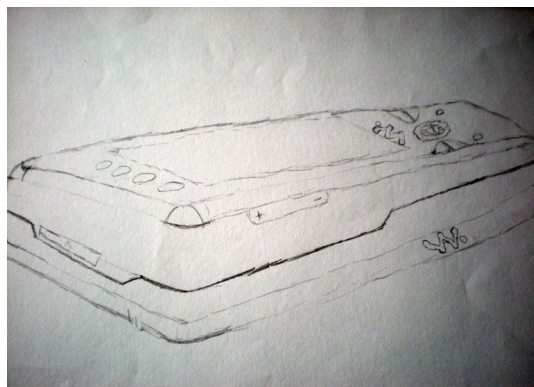
Mojca Toš, 8. razred

Polona Kren, 6. razred

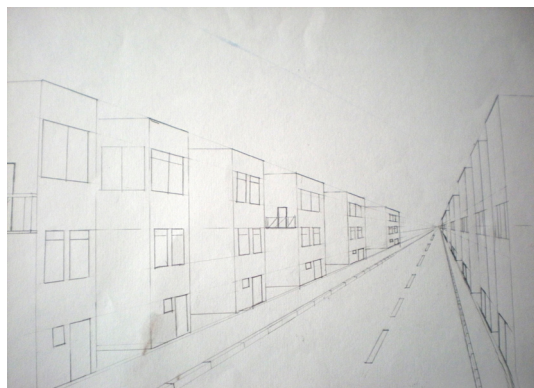
Tadej Golob, 8. razred

Tone Konrad, 9. razred

Tadeja Grabušnik, 6. razred

Tone Konrad, 9. razred

Tjaša Repa, 9. razred

Kmet v zagati

Si genij? Razmisli in reši kmetovo zagato.

Nekoč je živel kmet. Živel je v bližini reke. Neko pomlad je bilo deževje tako obilno, da je reka zelo narasla in grozila je poplava. Kmetu se je zazdelo, da je nastopil zadnji čas za preselitev njegove lastnine na višje ležeče območje na nasprotnem bregu reke. Bil je dober plavalec in je lahko v enem mahu prenesel čez reko en del svoje lastnine: ali svojega psa, ali svojega zajca, ali pa vrečo hrane. Ker ni mogel nesti več kot del lastnine naenkrat, je moral trikrat preplavati reko. Ko se je že odločil, kateri del lastnine bo najprej pretovoril, je ugotovil, da zajca ne more pustiti samega z vrečo hrane, saj je bil le-ta tako požrešen, da bi jo zagotovo vso pospravil. Prav tako je vedel, da ne more pustiti skupaj psa in zajca, saj pes zajca ni pretirano maral in bi ga zagotovo pojedel, če bi za to le dobil pravo priložnost.

Tvoja naloga je, da kmetu pomagaš iz zagate.

Pija Grab, 6. razred

Malo za smeh

Zakaj blondinka odpre mleko že v trgovini?
Ker na embalaži piše: ODPRITE TUKAJ.

Zakaj delajo blondinke tudi čez vikend?
Da jih ni potrebno na novo izobraževati v ponedeljek.

Zakaj je blondinka razbila stekleno steno?
Ker jo je zanimalo, kaj je na drugi strani.

Ustavi policist vinjenega voznika in ga pošlje v bolnico na pregled krvi. Ko zdravnik vidi rezultate, pristopi k vozniku in mu žalostno reče:

»Ja, moj dragi gospod, v vašem alkoholnem obtoku smo našli premalo krvi!«

Zakaj pride policist v trgovino z nabito puško?

Ker na vratih piše »akcija«.

Med poukom glasbene vzgoje vpraša učitelj Janezka:

»Zakaj so nekatere tipke na orglah črne, druge pa bele?«

Janezek odgovori: »Bele so za poroko, črne pa za pogreb.«

Šola je naš drugi dom, živeli brezdomci!

Zakaj policisti hodijo v kino gledat otroško matinejo?

Ker otroci na glas berejo podnapise.

Zakaj vedno hodita dva policista skupaj?

Da imata oba skupaj osnovno šolo.

Mojca Črnčec, 8. razred

Nagradna igra

Letos bo potekala tudi nagradna igra. Če želite sodelovati, rešite križanko oz. odgovorite na vprašanja. Odgovore najdete v šolskem glasilu.

Nato križanko oz. odgovore prinesite v knjižnico. S knjižničarko bova izžrebali srečne dobitnike, ki bodo nagrajeni s knjižnimi nagradami.

Veliko uspeha in sreče!

1.–3. razred

Reši križanko (str. 51).

4.–6. razred

Odgovori na vprašanje: Kdaj in kje se je rodil sv. Nikolaj?

7.–9. razred

Odgovori na vprašanja:

- Naštev tri simbole novega leta.
- Naštev vsaj tri sestavine za pripravo vroče čokolade.
- Kdaj smo obiskali gledališko predstavo v Mariboru?

Mentorica glasila: Aleksandra Lorbek

Uredniški odbor:

Mojca Črnčec
Doroteja Križan
Katja Emeršič
Urška Nudl
Eva Ornik
Mojca Toš

Glavna in odgovorna urednica:

Katja Emeršič

Mentorica: Aleksandra Lorbek

Računalniško oblikovanje in priprava za tisk: Dani Sajtl

Lektoriranje: Aleksandra Lorbek

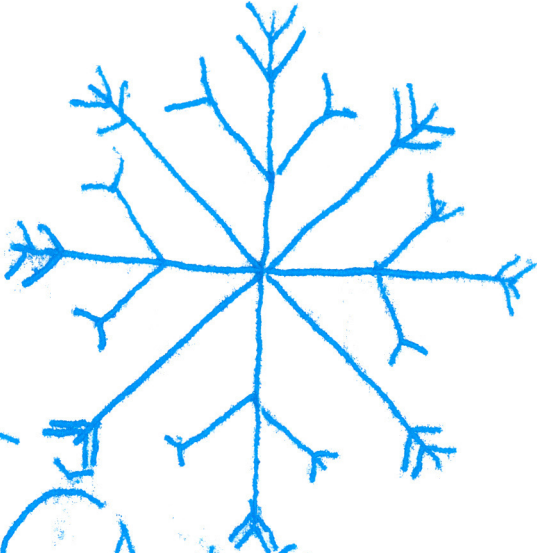
Naslovnica: Simon Berlič in Ana Šuster

Zadnja stran: Tjaša Repa

Tisk: Štrakl, d.o.o., Sveta Trojica

Število izvodov: 200

Januar 2011

SPRING
2011★